

Породица Рујанског Сердара
Јована Мићића

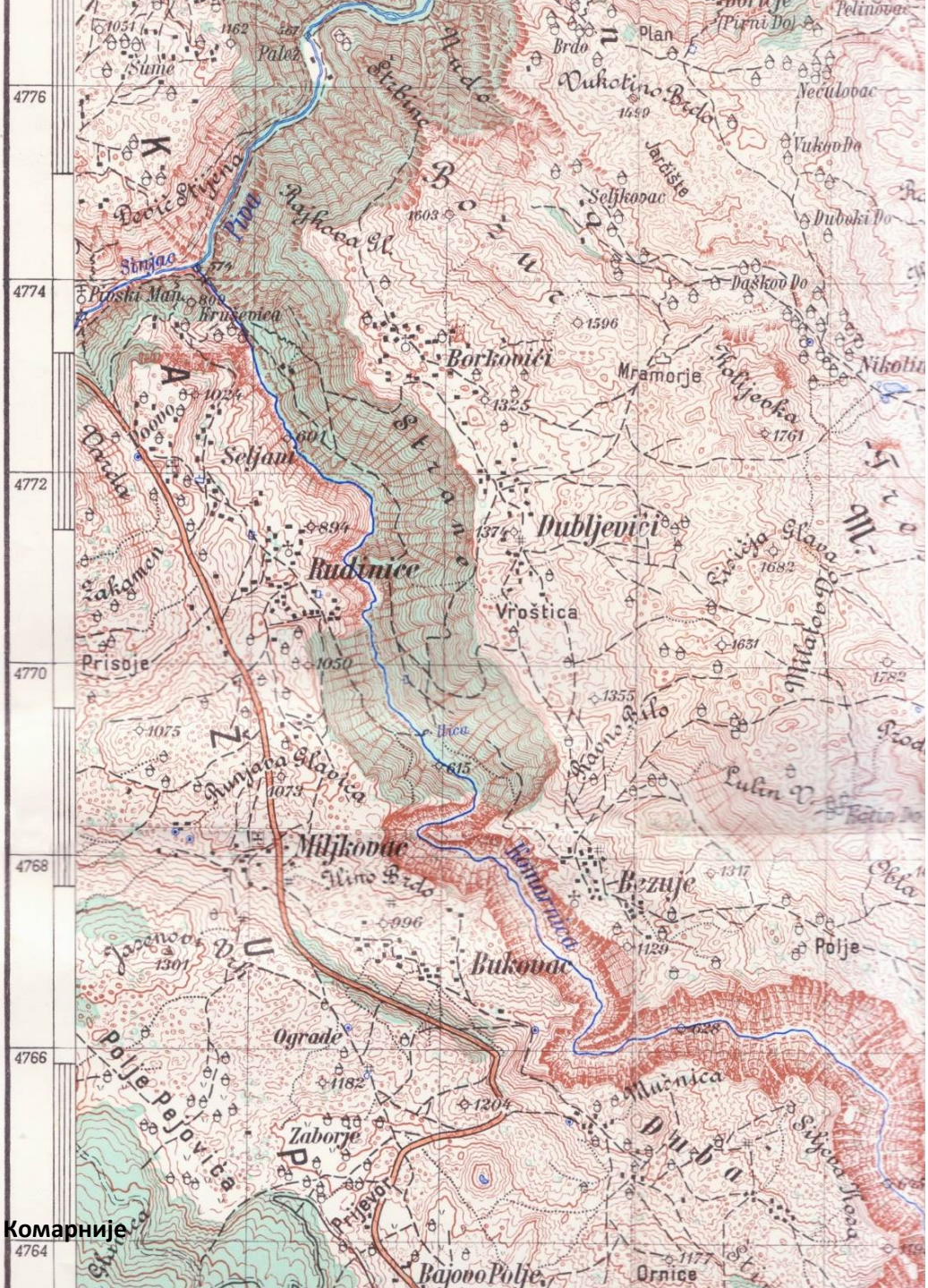
Хроника формирања грађанске класе у Србији

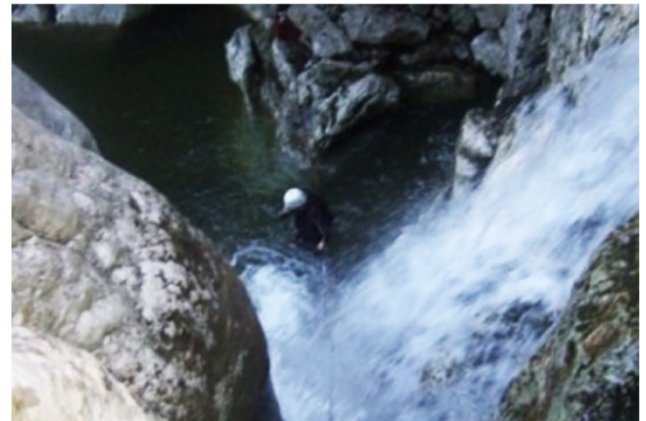
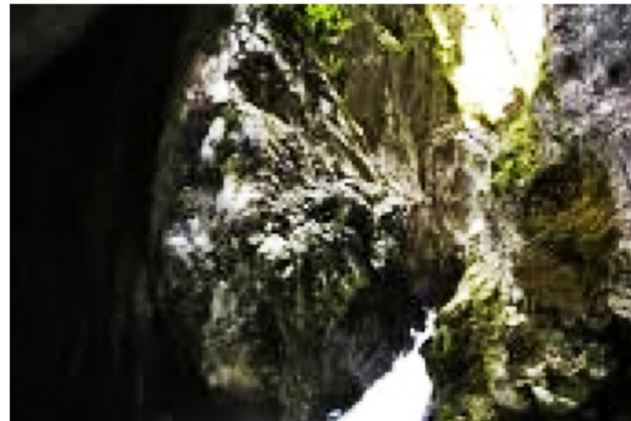
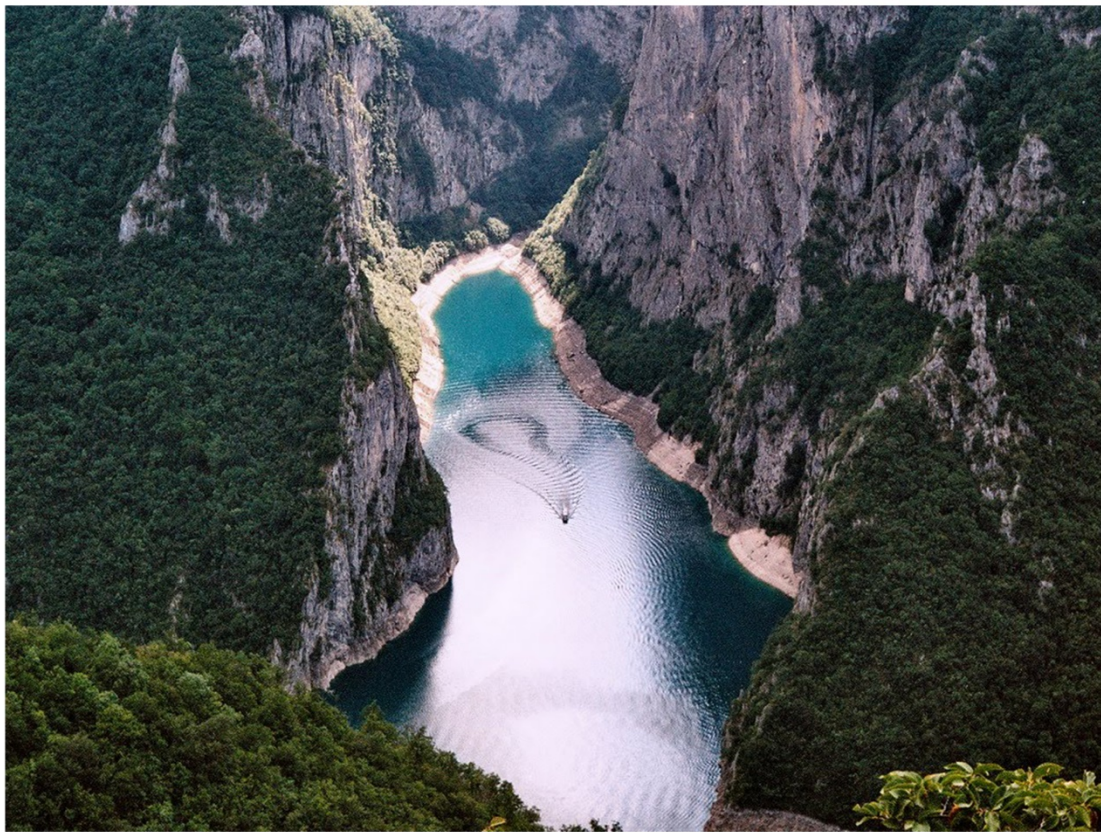
Сукоби империја, 1688.

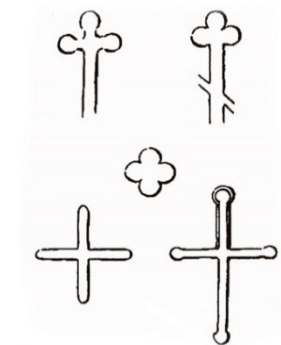
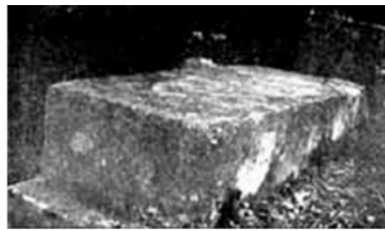
Топографска карта Пиве

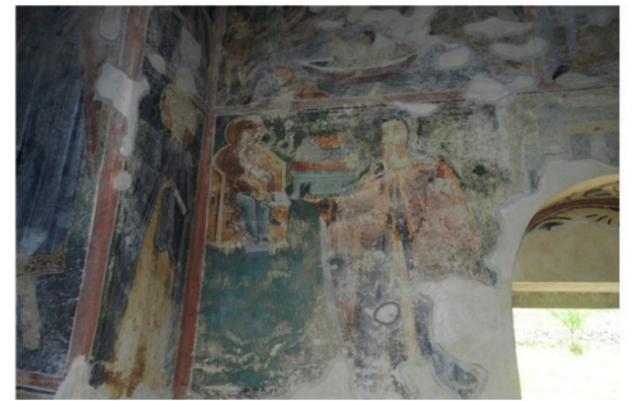
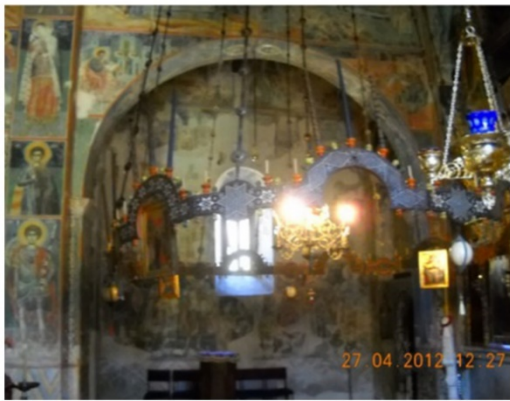
Секција Руднице, Кањон реке Комарније

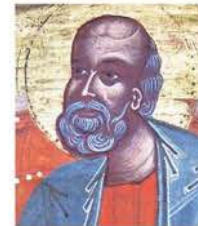
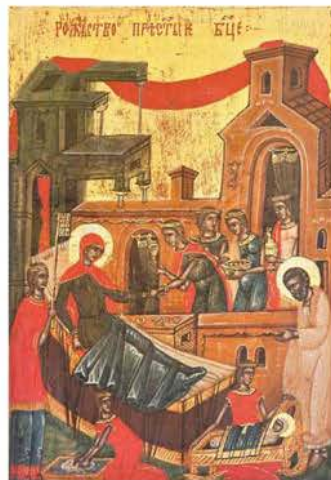
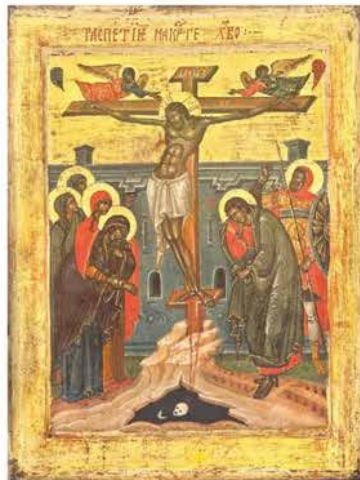
Кањон Пиве

Пива и Пивљани

Пивски манастир

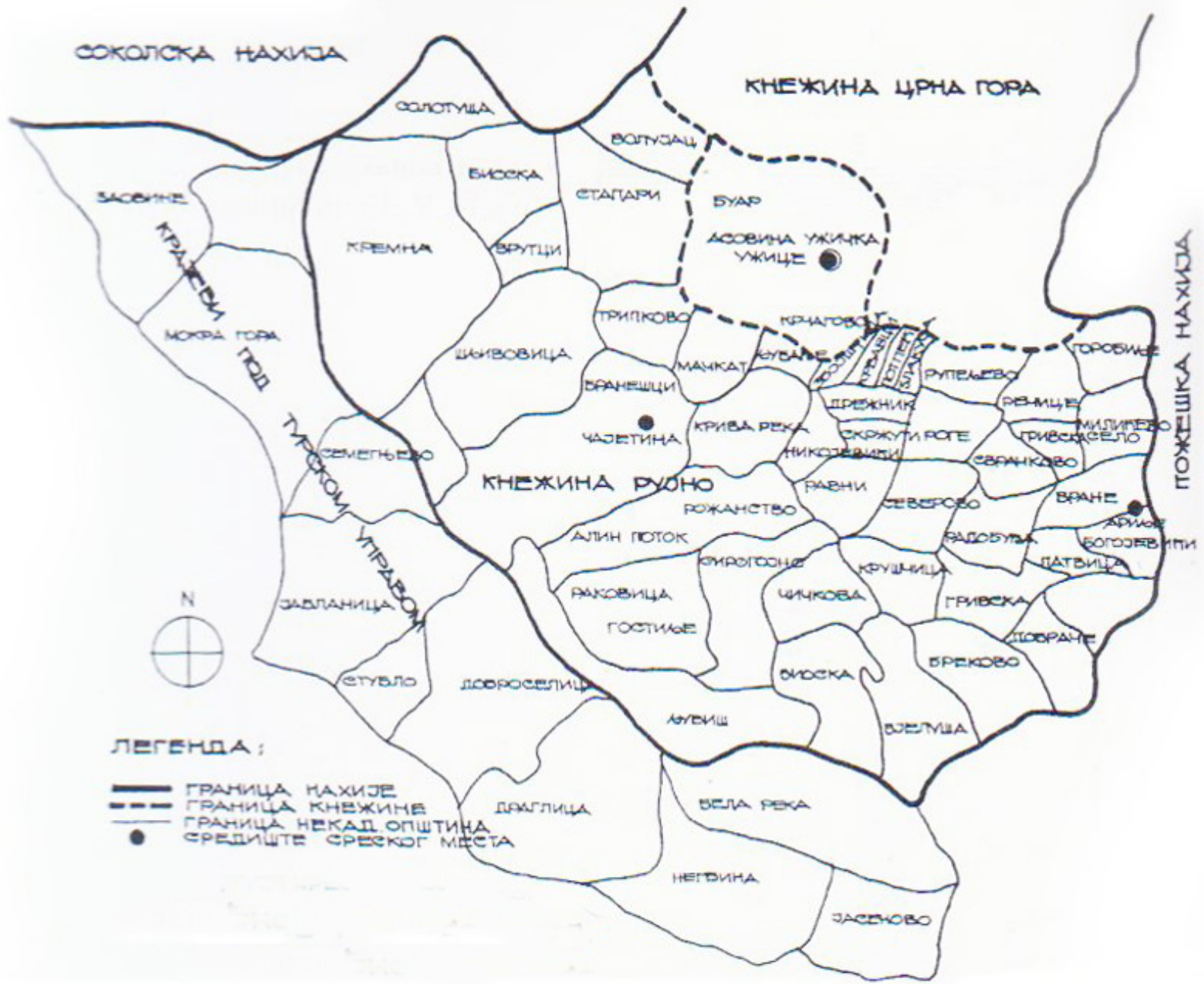
Деизински чин на иконостасу Пивског манастира

Бајо Пивљанин убија Турчина, уље, 1878. (аутор: Аксентије Мародић)

ЗЛАТИБОРСКИ ОКРУГ

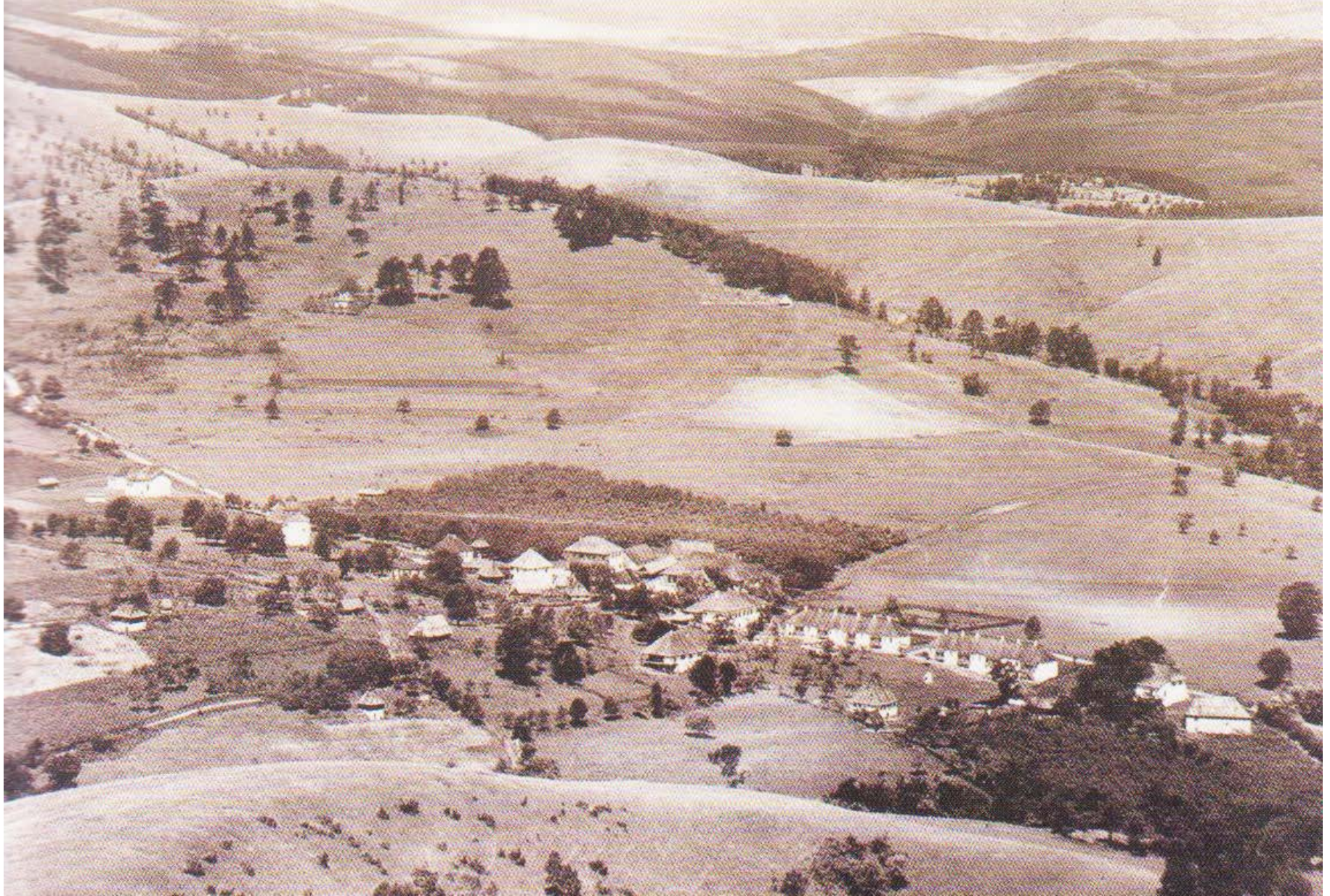

Карта Кнежине Рујно, 1818.

Легенда

- - Државна Граница
- - Нахијска Граница
- - Капетанијска Граница
- - Селска Граница

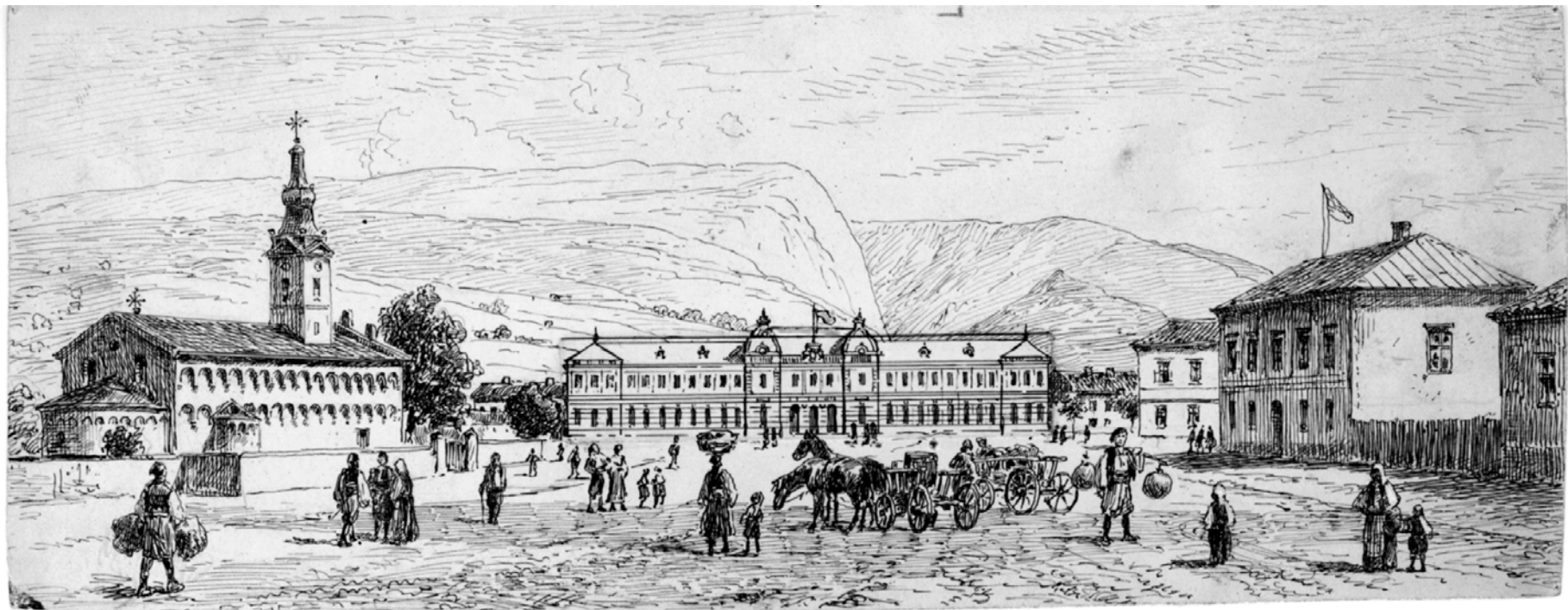
Око Мићићевог утврђења развиће се, најпре дрumsка касаба а потом варошица која ће бити седиште кнежине Рујно, а потом Златиборског среза

Ужице, 1865. (из архиве САНУ, Феликс Каниц)

Ужице, 1865. (из архиве САНУ, Феликс Каниц)

Ужице, 1865. (из архиве САНУ, Феликс Каниц)

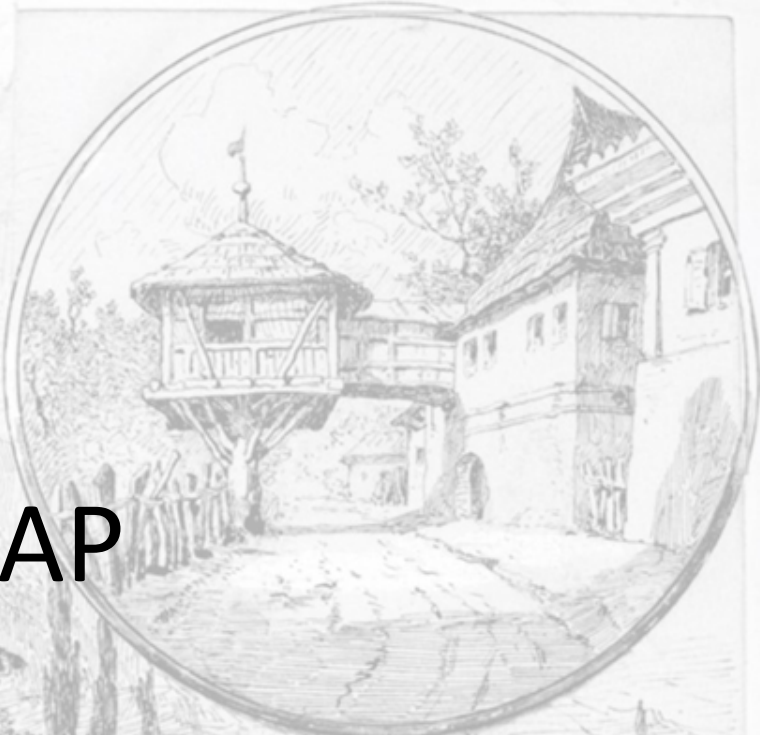

Ужице, 1865. (из архиве САНУ, Феликс Каниц)

Ужице, 1865. (из архиве САНУ, Феликс Каниц)

Handwritten signature

СЕРДАР

ЈОВАН МИЋИЋ

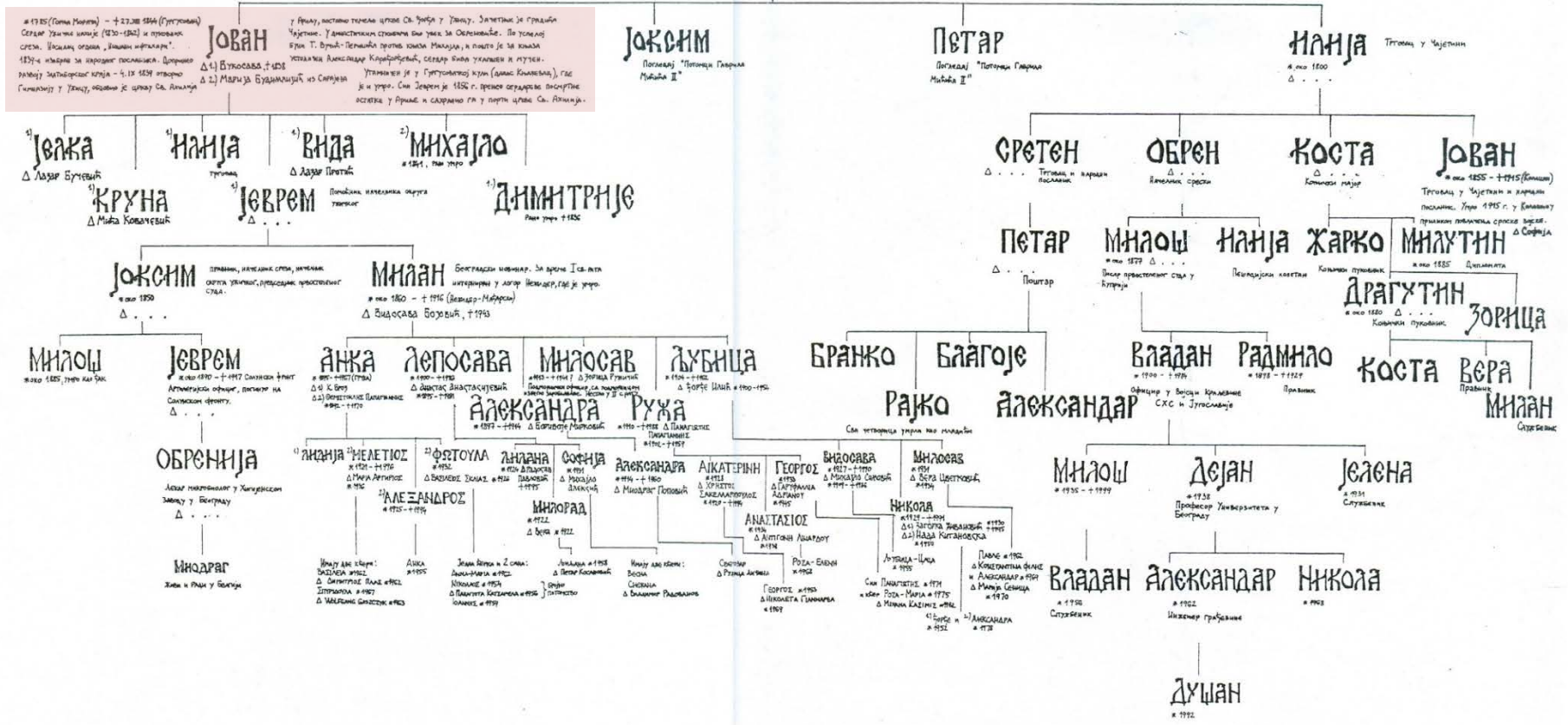

Портрет устаничког старешине и сердара ужичке нахије Јована Мићића,
аутор: Јелена Тијанић

ПОТОМЦИ ГАВРИЛА МИЊИЌА I

Гаврило

у првој половини XVIII века (Пина, црковна
Херцеговина). Татак су га звали Гариб.

О родослову породице Мињић

Као што је познато у претходној деценији и ова се генерација стационирала у нешто мање развијеном селу, за разлику од оних из околине рибаре. Δ околине рибаре, а Т-село. Као што је познато околине су претрпао једнако развијеном "село" од рибара да би их потпуно развијеном једнако милош сустигао и одвојено врло милош, а одвојено врло милош. У нас је познато да Мињић породица сави првог претрпао, али се на ово време још није одвојила. Ово село да се развијеном породица не би потпуно развијено, али пре свега да би развијено био стационирало милош. Милош је био су милош сави Мињић су развијеном једнако милош сустигао, али су милош милош, једнако милош милош су се породица Мињић у овом селу развијеном једнако милош сустигао, једнако милош милош сустигао, једнако милош милош сустигао. Милош сустигао је милош сустигао, једнако милош милош сустигао, једнако милош милош сустигао.

Као што је познато у претходној деценији и ова се генерација стационирала у нешто мање развијеном селу, за разлику од оних из околине рибаре. Δ околине рибаре, а Т-село. Као што је познато околине су претрпао једнако развијеном "село" од рибара да би их потпуно развијеном једнако милош сустигао и одвојено врло милош, а одвојено врло милош. У нас је познато да Мињић породица сави првог претрпао, али се на ово време још није одвојила. Ово село да се развијеном породица не би потпуно развијено, али пре свега да би развијено био стационирало милош. Милош је био су милош сави Мињић су развијеном једнако милош сустигао, али су милош милош, једнако милош милош сустигао, једнако милош милош сустигао. Милош сустигао је милош сустигао, једнако милош милош сустигао, једнако милош милош сустигао.

Хан Јована Мићића у Ужицу, 1865. (из архиве САНУ, Феликс Каниц)

Чардак Јована Мићића у Чајетини, цртеж Љубиша Ђенић, 1937.

Фотографија куће Јована Мићића у Чајетини

Врата конака Јована Мићића

ЕТНОГРАФСКИ МУЗЕЈ — БЕОГРАД

Ј ИНВЕНТАРА	БРОЈ КОМАЛА	ПРЕДМЕТ	МЕСТО
13040	1	НАЏАК НАРОДНО ИМЕ	Чајетина
ИС — Материјал, функција предмета, припада пољу, узрасту			КОМУНА
Чајетина			РЕПУБЛИКА
СРЕЗ			Србија
Чајетина			ТЕХНИКА И НАЧИН ОБРАДЕ
<p>Чај метале. Сва кован у виду чекића, коме је један крак јабољиког облика, а други четворостран, замиљен и кленањем закривнут. Челоу површином украшен је вегетативним и тачкестим орнаментима, а тачкестости мелингтон. На горњој страни је утиснут текст: "Јован Мићић 1829".</p> <p>Обичајно и деветинско оружје највише употребљавано у турској војсци. Нојева закривљена је потисна из употребе. До наших дана поједине дрвине секте су га користиле као своје обележје ("чебад").</p>			Београд
РЕ	ПРЕДМЕТ ЧИНИ ЦЕЛНИКУ С БРОЈЕВИМА		
Дуж. 18,4 см.			
ПОРЕЂЕНО:			
ОРУЖЈА			
ИРКА			
АЛА			
МАН			
ЦИЦА			
ТИЛА			
БРОЈ НЕГАТИВА	СТАРИ БРОЈ ИНВЕНТАРА		
15-327	18026		
2. Рф-989			

ИЗВ. БР.	БР. МАТИЧНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ	БРОЈ КОМАЛА	НАЗИВ ПРЕДМЕТА	НАРОДНИ НАЗИВ	ИРКА
19109		1	СЕДЛО		Седло/сидло
МЕСТО	ОПШТИНА	ЕТНОГРАФСКО-ГЕОГРАФСКА ОБЛАСТ	РЕПУБЛИКА, ПОКРАЈИНА		
ПРЕДМЕТ ПРИПАДА ГРУПИ:					
НАЦИОНАЛНО-ЕТНИЧКОЈ	КОНФЕСИОНАЛНОЈ	СОЦИЈАЛНОЈ	ПРОФЕСИОНАЛНОЈ		

ИСК — материјал, функција, намена, припада пољу, узрасту

Сд дрета и коже. Честоји се од дрвеног костуре пресушеног сировог јеречом коком, украшеном кружним, подкружним и косим цртама плитко урезаним. Костур означавају две поље доске "леба" и две високе, усправно постављене и рачвато израване доске "кратине" од којих је предње ужи, а задње шире. За ово пресушено је кожом врлоком, кројеној према седлу. Дивљак је украшен орном везеним вегетативним орнаментима. Преко седла је пребачен мала коња "беча" провучена цип-цук, ради угоднијег јазма. Употребљавало се за јазме коња.

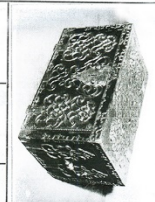
ИЗМЕРЕ	ТЕХНИКА И НАЧИН ОБРАДЕ
Дужина 49 см. ширина 44 см.	Дер и богат везански ред.
ПРЕДМЕТ ЧИНИ ЦЕЛНИКУ С ПРЕДМЕТИМА ПОД БРОЈЕМ	
БРОЈ НЕГАТИВА	СТАРИ ИЗВ. БРОЈ
24006	14783
2. Рф. 1633	25813; 2946 1991

ЕТНОГРАФСКИ МУЗЕЈ — БЕОГРАД

ИЗВ. БР.	БР. МАТИЧНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ	БРОЈ КОМАЛА	НАЗИВ ПРЕДМЕТА	НАРОДНИ НАЗИВ	ИРКА
23801		1	КОВЧЕГ	КАСА - САНДУК	покуљасте
МЕСТО	ОПШТИНА	ЕТНОГРАФСКО-ГЕОГРАФСКА ОБЛАСТ	РЕПУБЛИКА, ПОКРАЈИНА		
Чајетина	Чајетина	Златибор	Србија		
ПРЕДМЕТ ПРИПАДА ГРУПИ:					
НАЦИОНАЛНО-ЕТНИЧКОЈ	КОНФЕСИОНАЛНОЈ	СОЦИЈАЛНОЈ	ПРОФЕСИОНАЛНОЈ		
српској	православној	својској			

ИСК — материјал, функција, намена, припада пољу, узрасту

од ораховог дрвета. Предње, бочне и горње стране украшене мелингтон. Паре имају облик стилизованих стабала, а део композиције на предњој страни гле је уграђена уграђена каучица има облик стилизоване лудске главе. Унутра се на доде тајне секоте. Служило је као каса сардара Мићића.

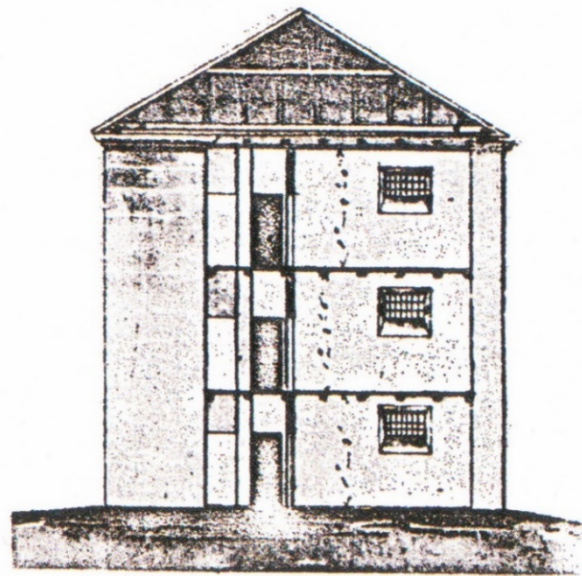
ИЗМЕРЕ	ТЕХНИКА И НАЧИН ОБРАДЕ
Дужина 57 см. ширина 53 см. ширина 32 см.	ручно је израђено
ПРЕДМЕТ ЧИНИ ЦЕЛНИКУ С ПРЕДМЕТИМА ПОД БРОЈЕМ	
БРОЈ НЕГАТИВА	СТАРИ ИЗВ. БРОЈ
4003	8200
Рф 1635	24052 29056
2.80 2.90 1636	2.90 1636

Предмети Јована Мићића, који се налазе у Етнографском музеју у Београду: наџак, седло и чекмече.

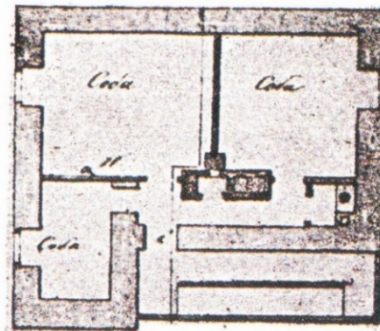

Чекмече Јована Мићића

Пургуша... А.В.

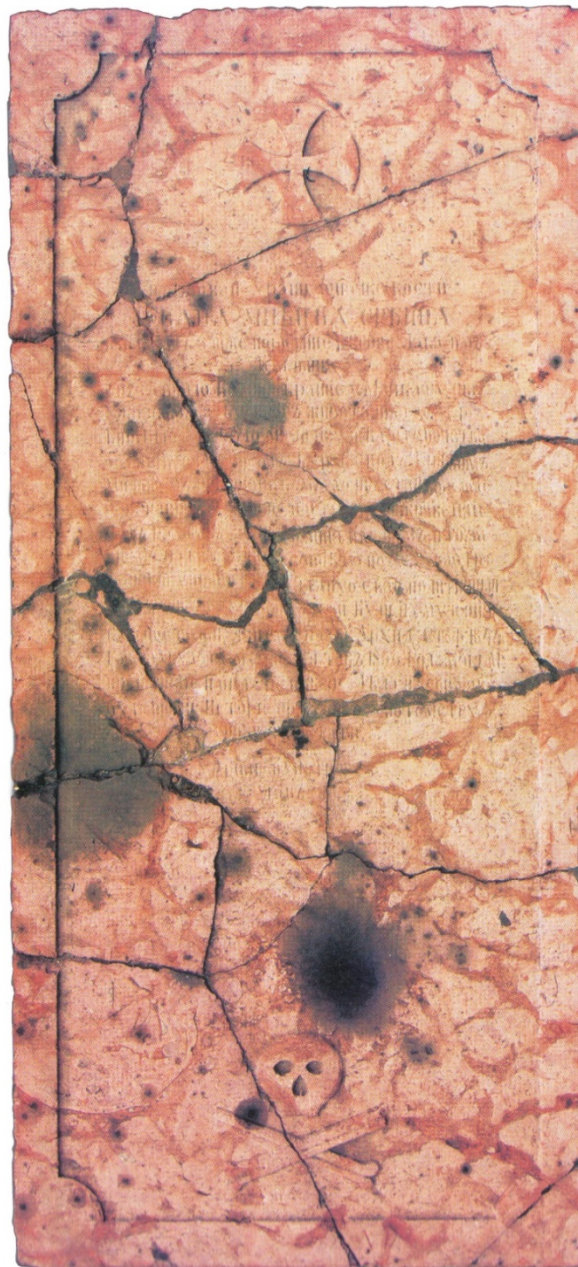

Грунд ррисс 9

Гурабшма. Индулару Францу Ашка

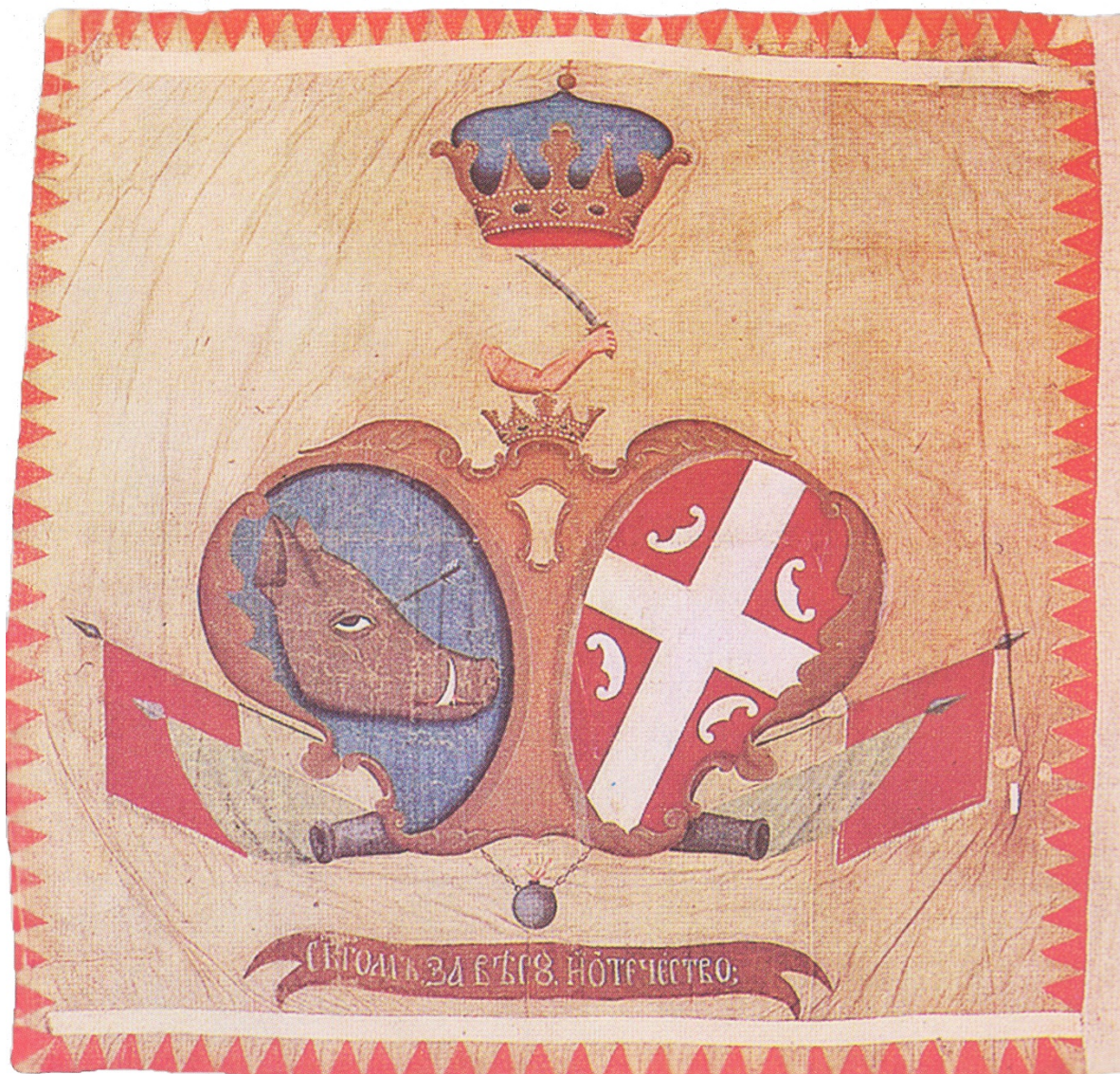
Гургусовачка кућа

Надгробна плоча Јована Мићића у цркви Св. Ахилија у Ариљу

Спомен обележје сердару Јовану Мићићу у Чајетини

Војводска застава из Првог српског устанка

Печат Јована Мићића

Орден Нишан Ифтихар

Оглава бојног коња

ДИПЛОМА

ЗБИРКА
МИТЕ ПЕТРОВИЋА
ПОВЕЉА ПОР. УЛОЖ. у поштом
1862 — 1911

Дугобриском саборном скупштини Ваши, освештана
ревностом обилази и наредбу преступног одлучавања нашога,
и сталног Ваши у управљању њом административна,
правна, обраћамо се за Васр Ваше Краљевског Влаштва.

За поздрављени ова Ваши сталног Краљева, нашога
сво се побуђења, Васр, Архивни Јовану Мишићу,
наименовани Краљевски Окружни Јужичког, нашога
тисе, да како се Ва тисемиш исамошних законика
уредби, и обржававањем њеног мара и наредбу у обржа-
вању Ваши Окружни показати дотлешних и нашога
Краљевског повремена, Ко Ваши, обраћамо Васр за Ва.
Ко Ваши обилази, дамо.

С. Н. 496.

28. фебруара 1839.
у Београду.

Милош Обреновић,
Краљ Србије.

То дамошних Краљева.

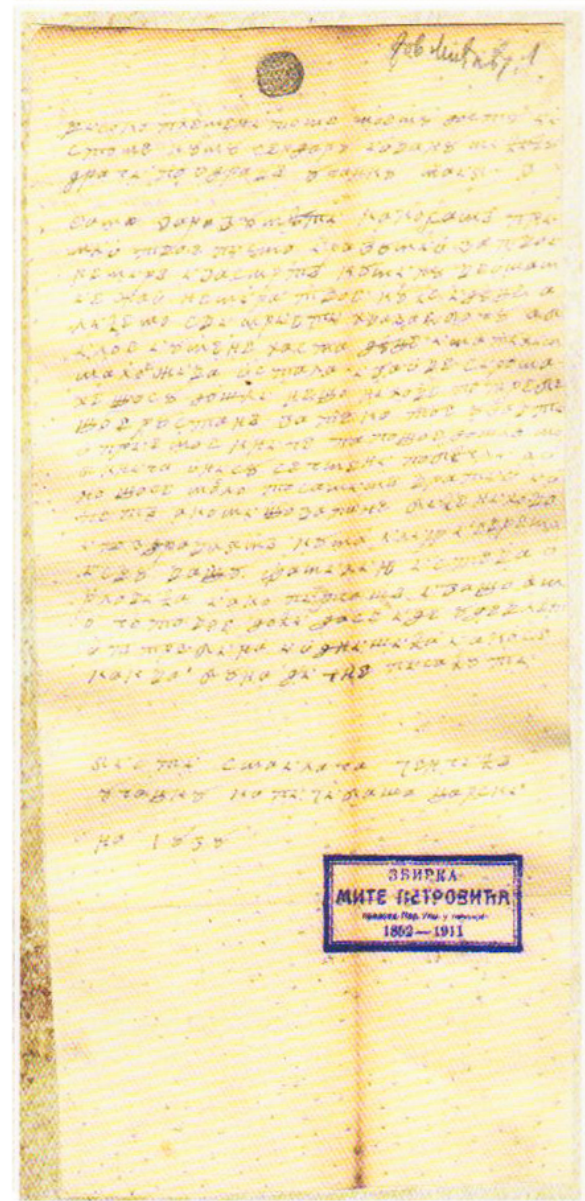
Своје Поштом
Јужичког

Нашога Поштомнику, Кавалеру, Јовану Ми-
шићу.

Диплома Јована Мишића којом га кнез Милош Обреновић именује за начелника окружија ужичког.

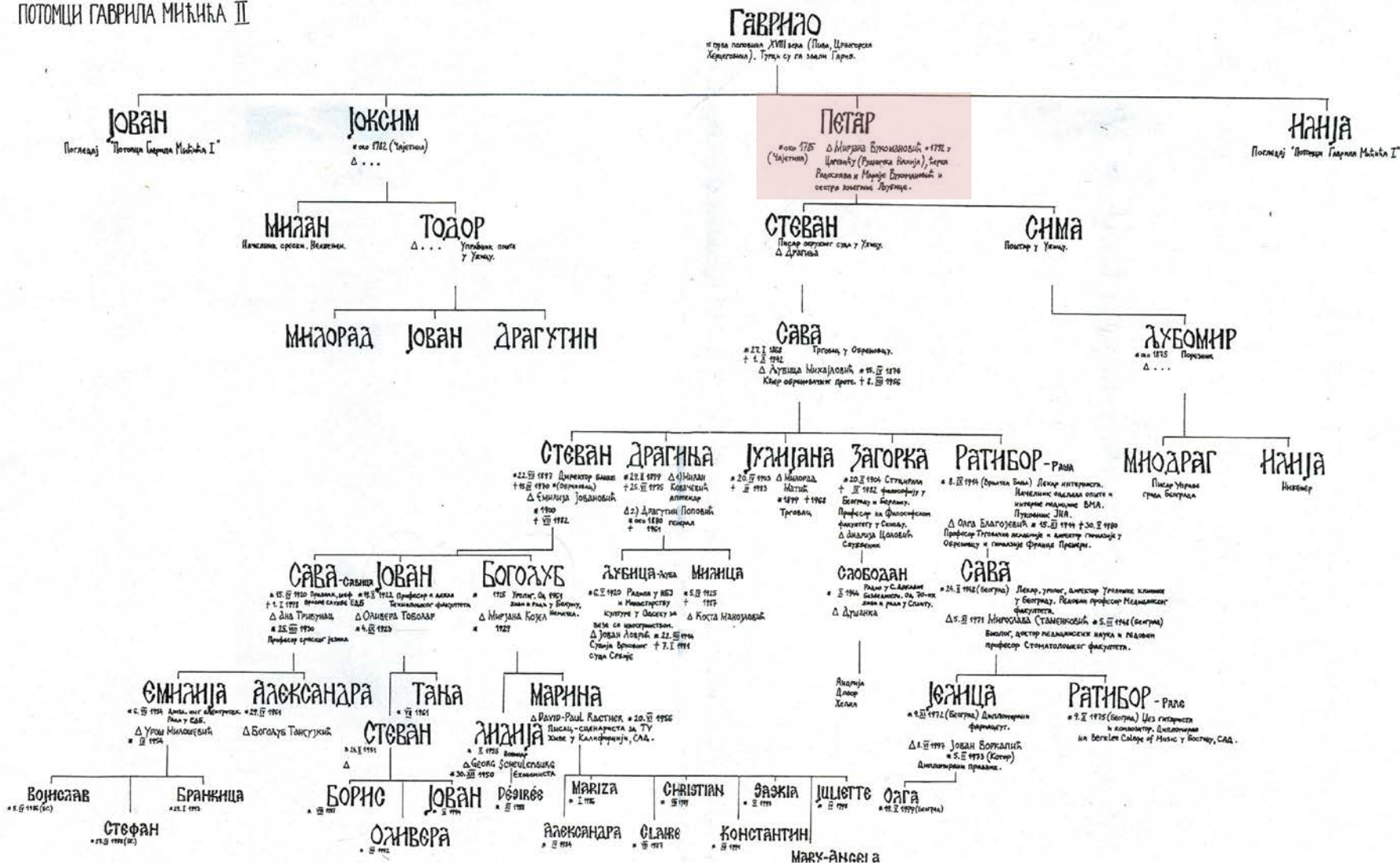

Смаил ага Ченгић, цртеж Душка Николића

Смаил ага Ченгић, царски капиџбаша, изјављује жаљење Јовану Мићићу поводом смрти његове супруге

ПОТОМЦИ ГАВРИЛА МИЋИЌА II

Родослов породице Мићич

Стеван и Митра Мићић, 1865.

Породица проте Михаила Поповића, 1865.

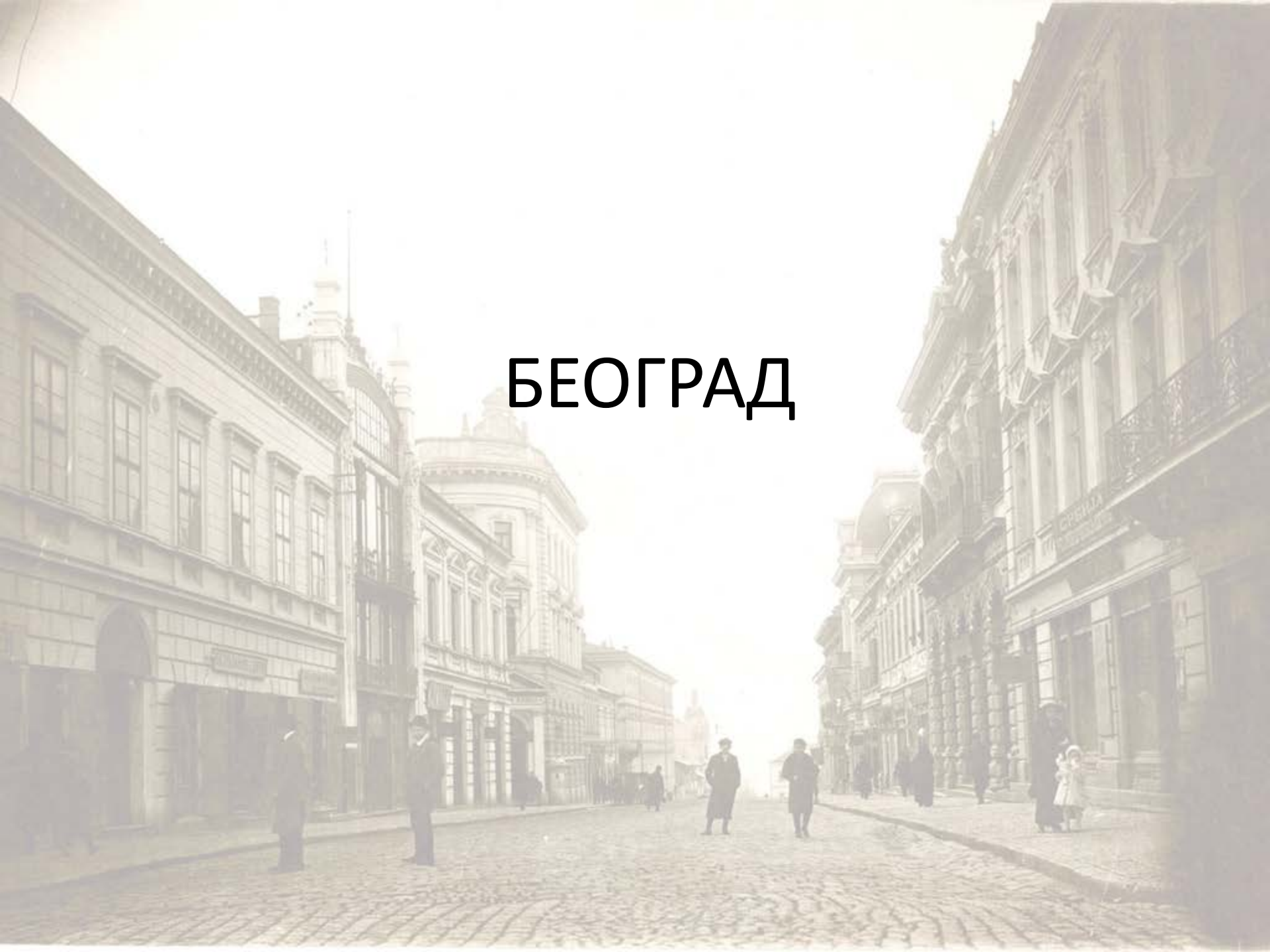

Породица Марка М. Поповића, 1923.

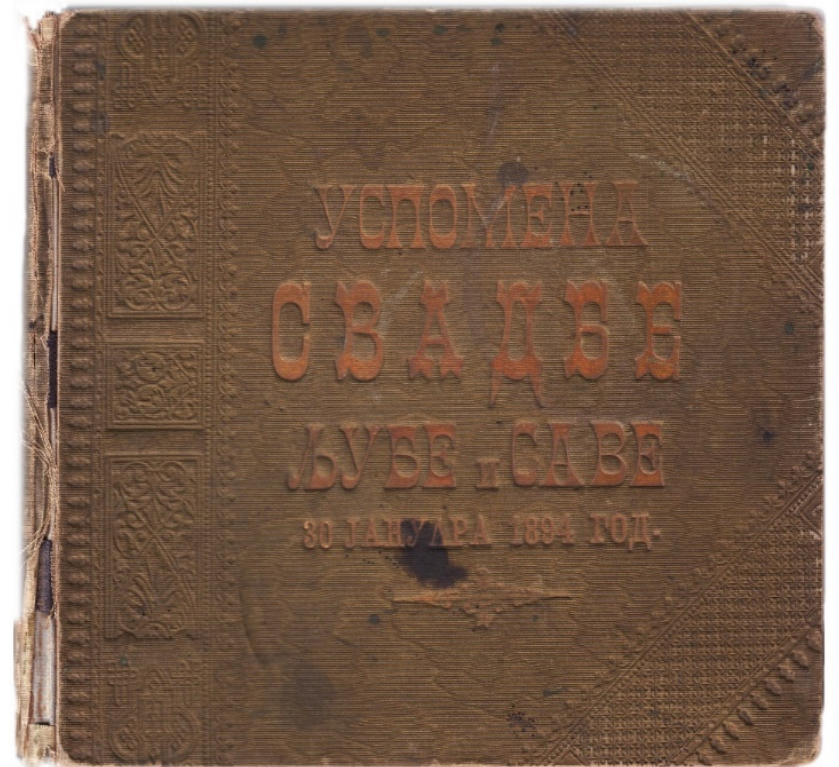
Кућа Вукићевића, најстаријег Мићића Пивљанина

БЕОГРАД

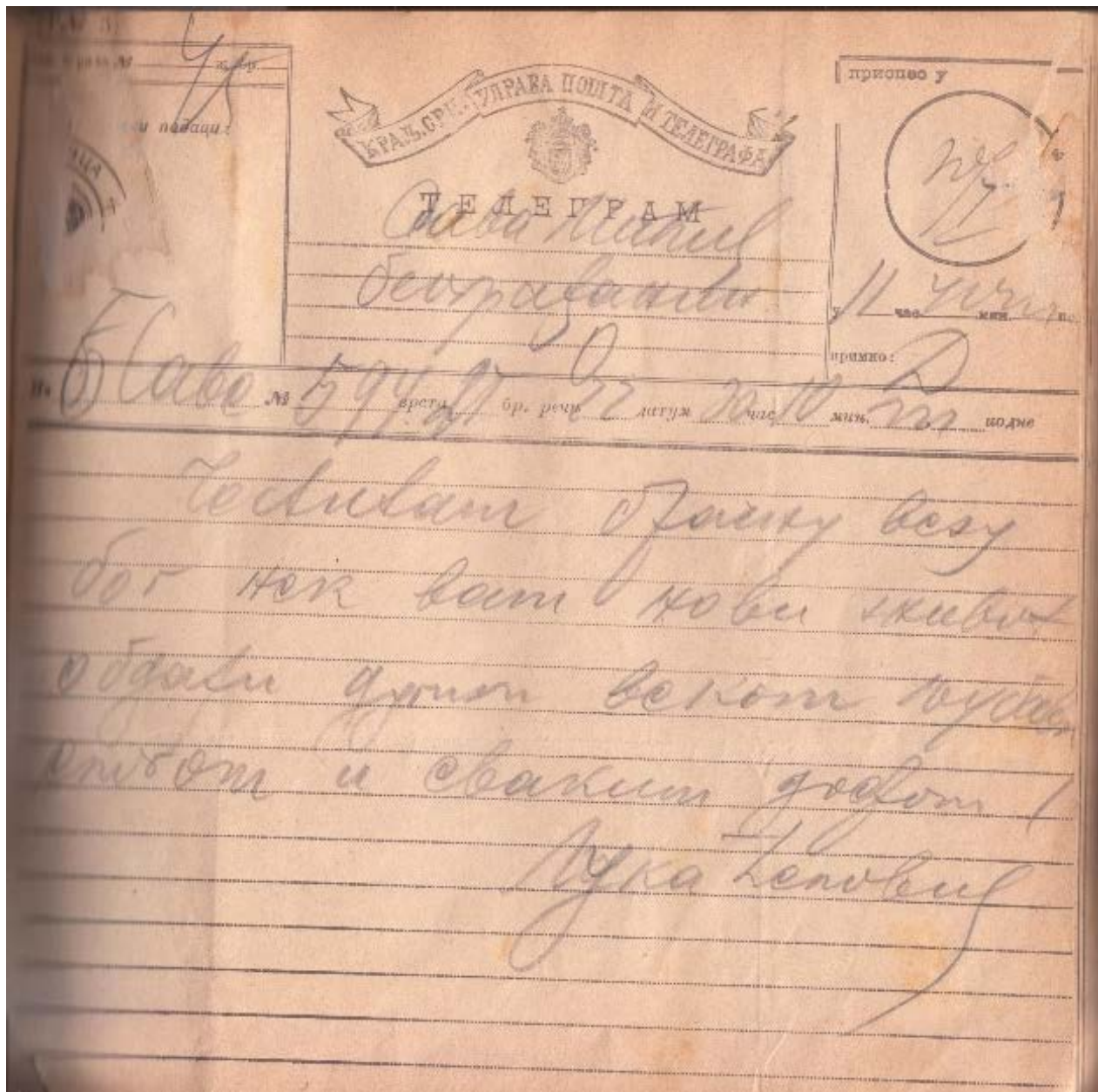

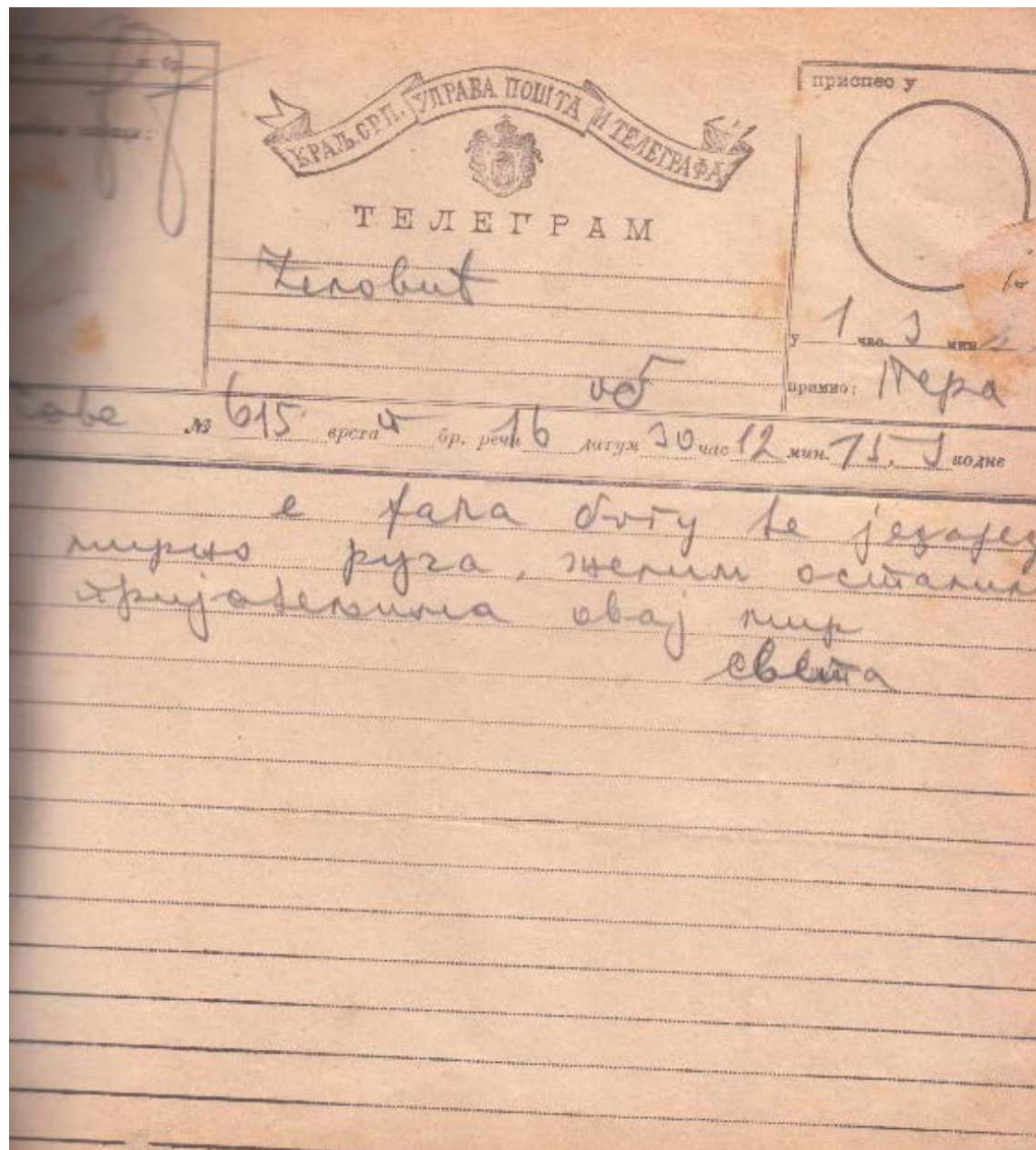
Сава Мићић и Љубица Михајловић, 1894.

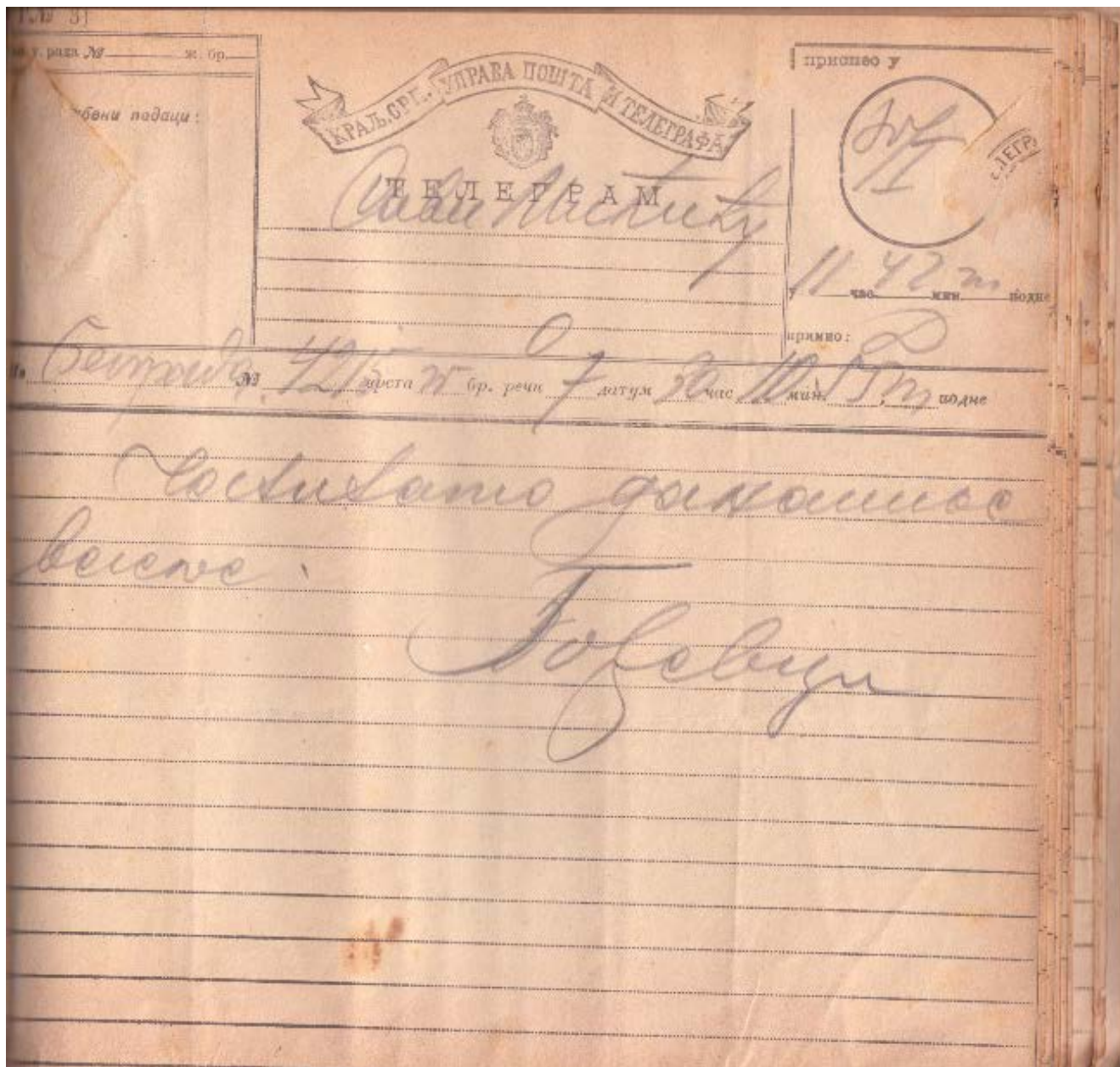
Успомена са свадбе, 1894.

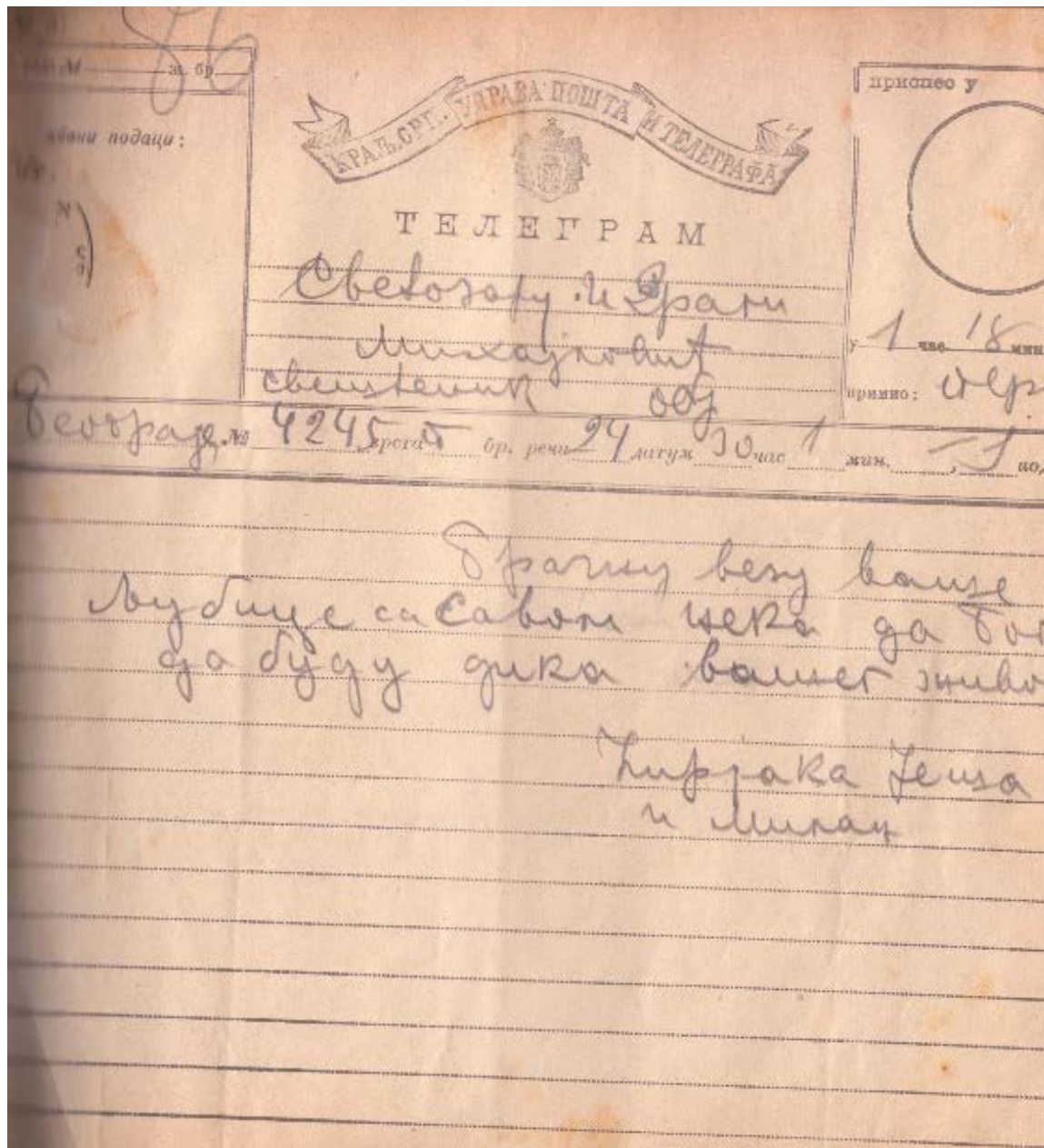
Успомене са свадбе Саве Мишић и Љубице Михајловић, 1894.

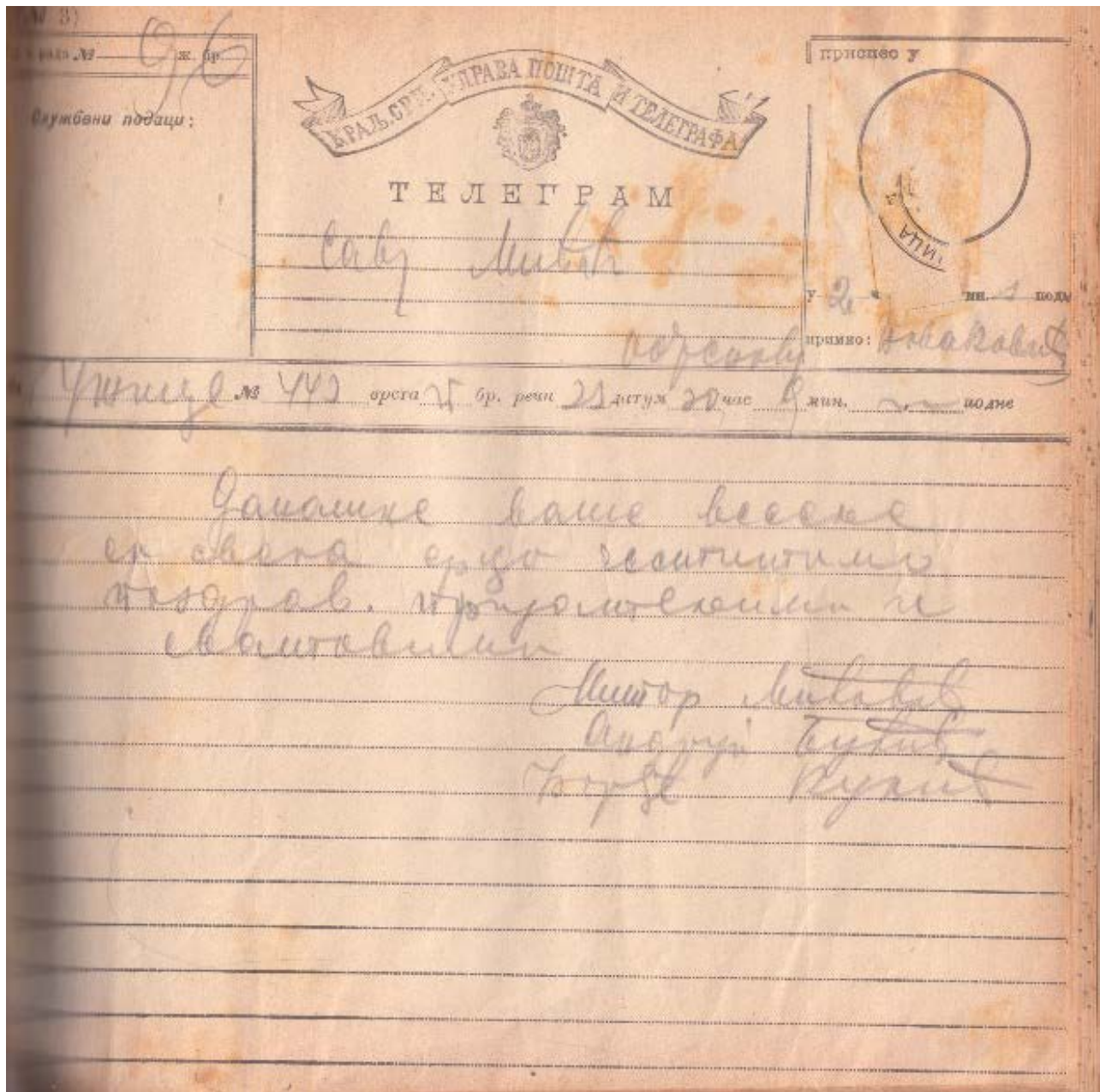
Успомене са свадбе Саве Мићић и Љубице Михајловић, 1894.

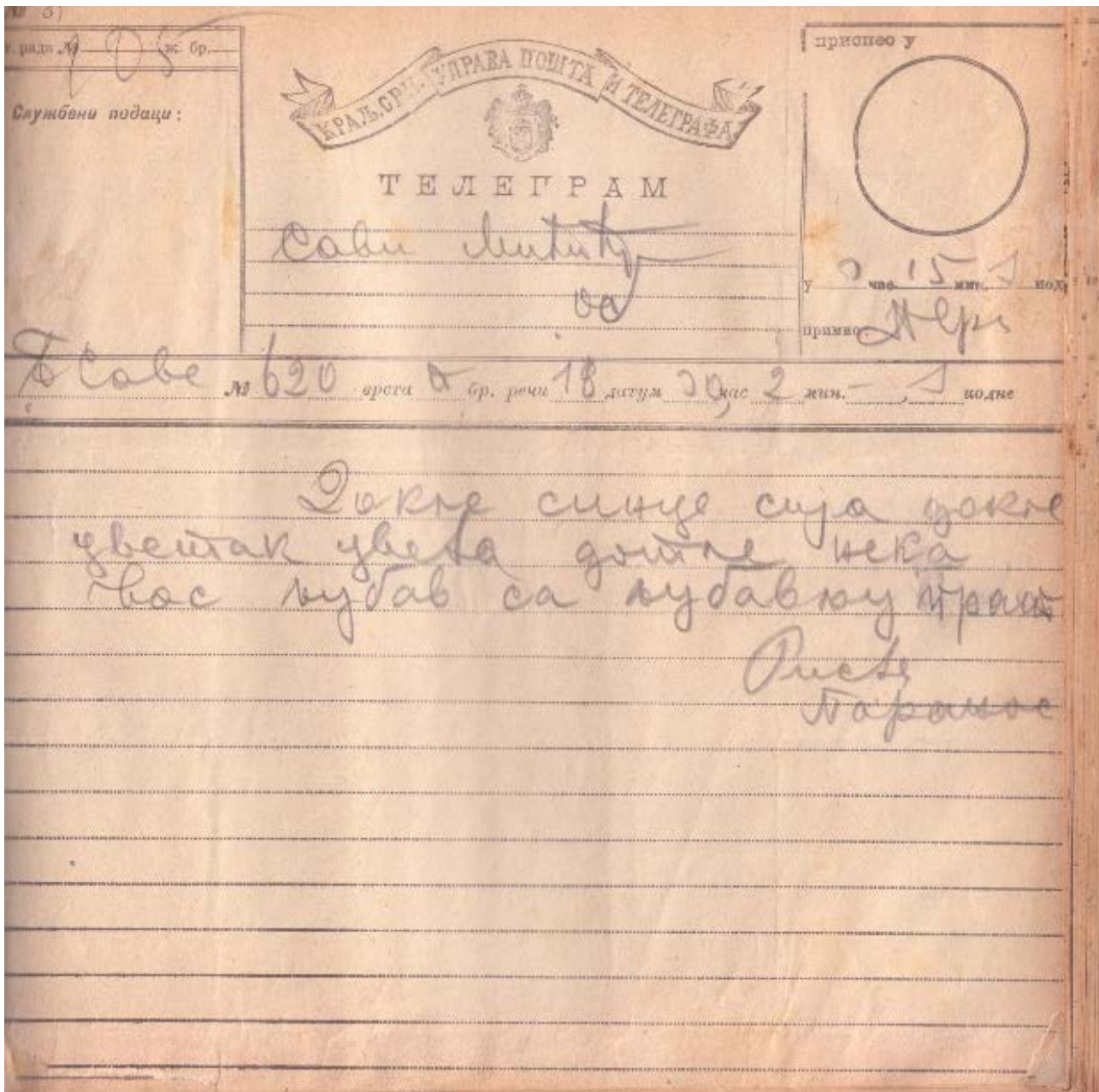
Успомене са свадбе Саве Мићић и Љубице Михајловић, 1894.

Успомене са свадбе Саве Мићић и Љубице Михајловић, 1894.

Успомене са свадбе Саве Мићић и Љубице Михајловић, 1894.

Успомене са свадбе Саве Мишић и Љубице Михајловић, 1894.

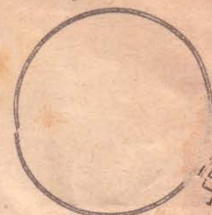
КРАЉ. СРП. УПРАВА ПОШТА И ТЕЛЕГРАФА

ТЕЛЕГРАМ

Сави Мишић

приспео у

у 12 час 47 мин

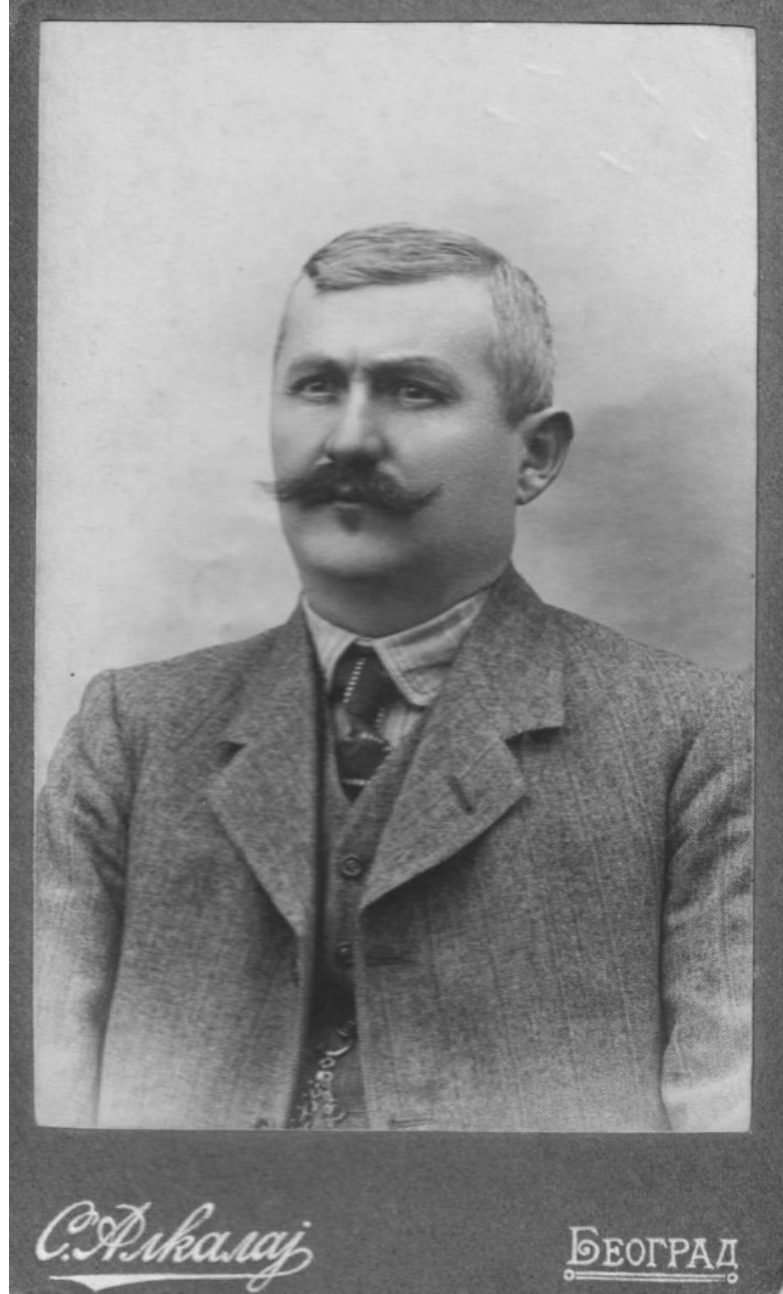
примио: Мере

Сави бр. 612 врата бр. рети 20 датум 20 час 47 мин 40 на

Гестулом данашње
вечере гасли гасле ружичком
вином себи снача до годиче
сичом

Младен Бурић
Пешарифса
Сима

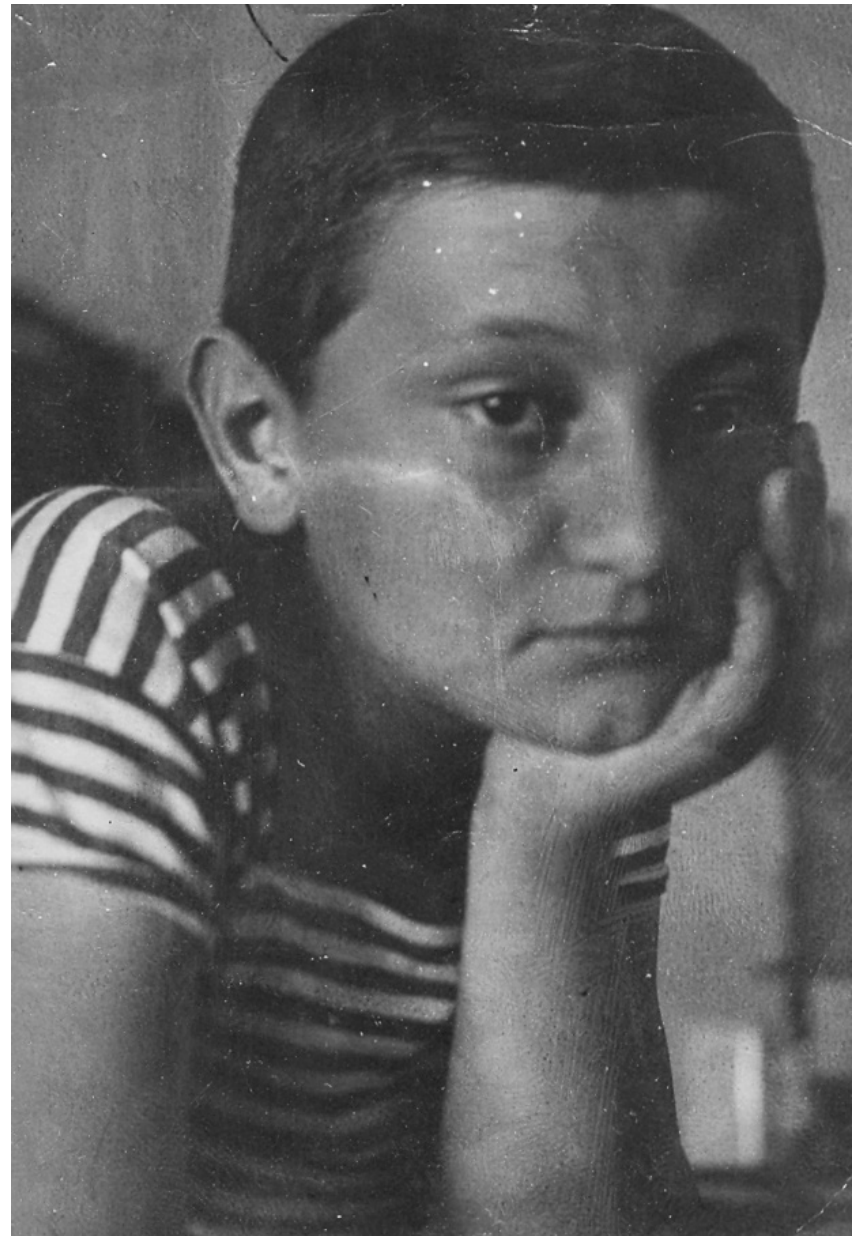
Успомене са свадбе Саве Мишић и Љубице Михајловић, 1894.

Сава Мићић, 1900.

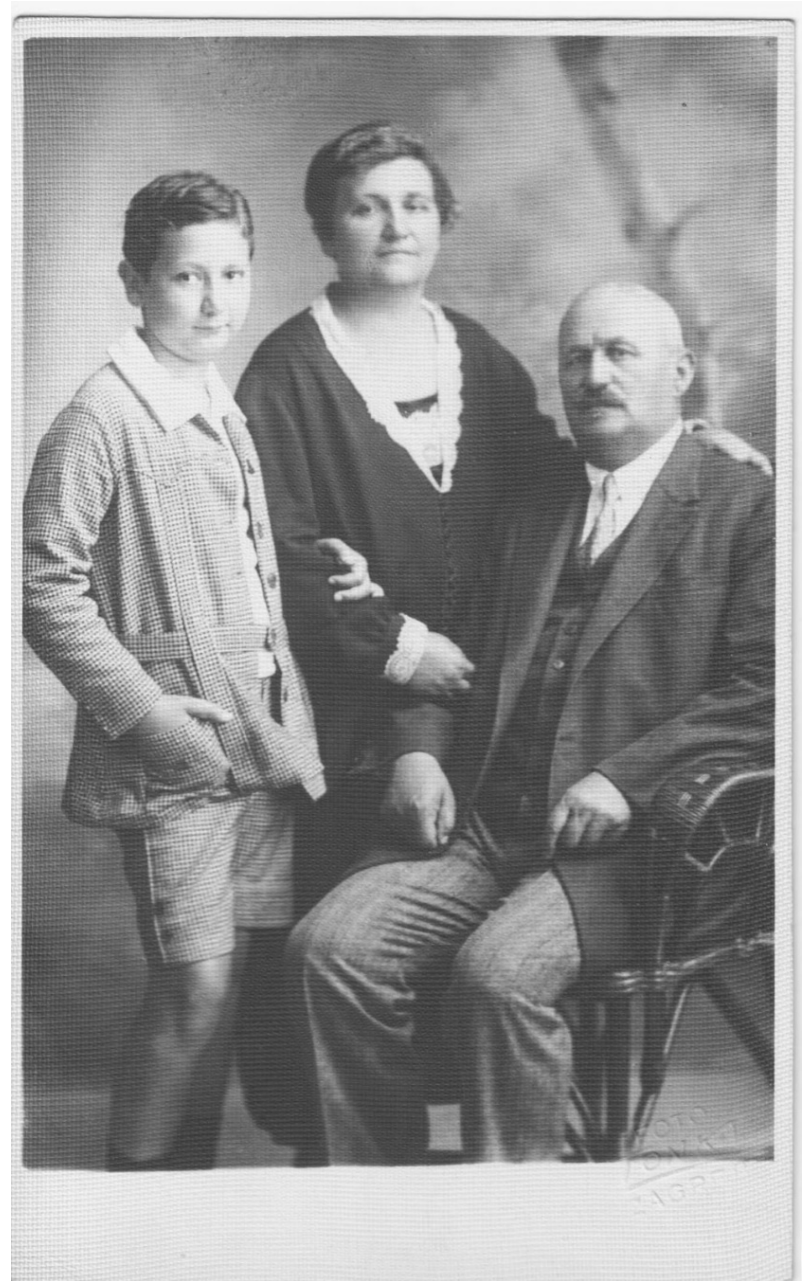
Сава Мићић, 1940.

Стеван Мићић, 1906.

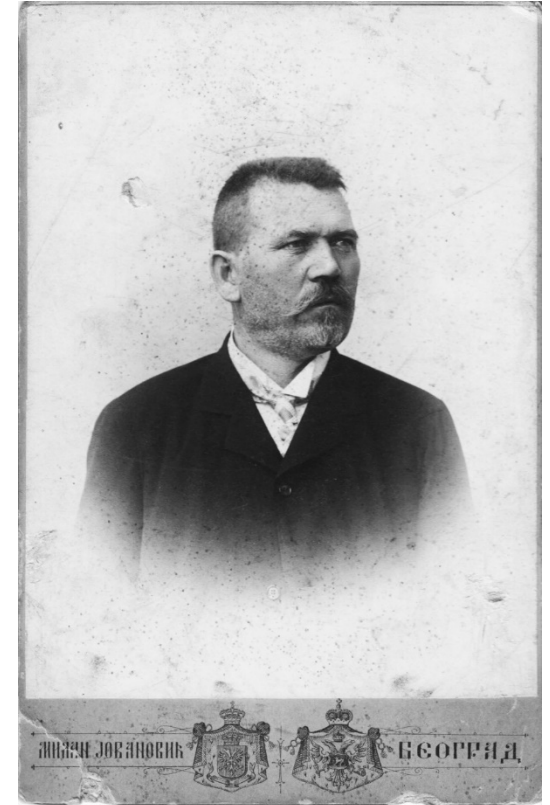
Јулијана Мићић, 1919.

Сава, Љубица и Ратибор Мићић, 1930.

Породица Панте Тадића, 1926.

Софроније Јовановић, 1930.

Веридба Стевана Мићића и Емилије Јовановић, 1918.

Венчање Стевана Мићића и Емилије Јовановић, 1919.

Јован Мићић, 1925.

Сава, Јован и Богољуб Мићић, 1930.

Софроније Јовановић са децом, 1926.

Породица Стевана Мићића са Софронијем Јовановићем, 1923.

Емилија Мићић, 1919.

Straßenansicht

Vic - 1914

Gartenansicht

Kapelle

Stiegenhaus der Kapelle

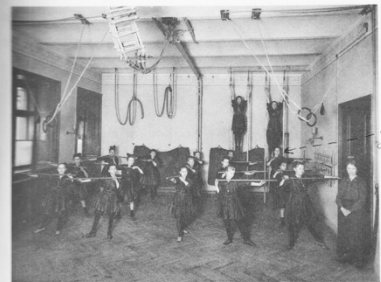
Altar

Orgel

Festsaal

Turnsaal

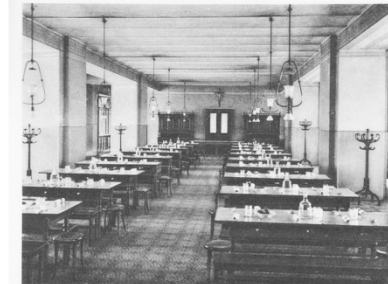
Zeichensaal

Musiksaal

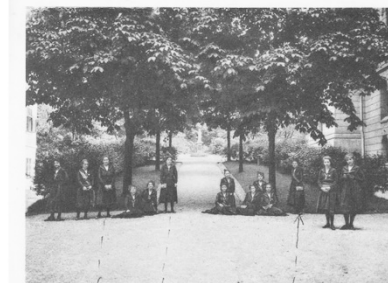
Naturhistorisches Kabinett

Speisesaal

Schlafsaal

Muttergottes-Allee | Maria Theresienstr. Maria Theresienstr.

Школовање Емилије Мићић, рођене Јовановић

Породица Стевана Мићића, 1939.

Породица Мићић, 1940.

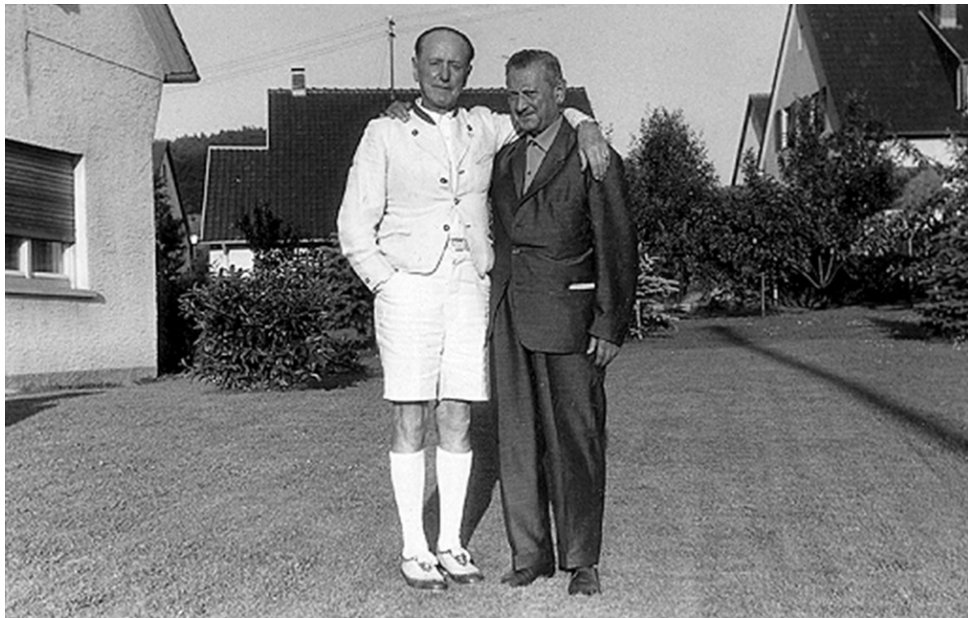
Јовановићи: Емилија, Јован и Јованка Станковић, 1956.

У Паризу са Љубом Думићем, братом Емилије, 1965.

Емилија и Стеван Мићић са сестром Видом и Миланом Цвијановићем, 1954.

Школски другари и кумови Ђорђе Рош и Стеван Мићић, 1966.

Стан породице Мићић, Хаџи Проданова 16, 1970.

Влада Мишић, Фонтембрло, 1927.

Венчање Владе Мишића и Бранке Пајевић, 1929.

Љубица Мићић, 1922.

Вида Мићић, 1932.

Дворски бал народних ношњи: прци ред-Цица Ивковић, Кнез Милојковић, Беца Рибникар; други ред-Љубица Мићић 1922.

9000

ГЛАВНИЦА 12,000.000 ДИНАРА

9000

Основана 1902. г.

Број 35981—36010

30 АКЦИЈА 30

БЕОГРАДСКЕ ЗАЛОЖНЕ БАНКЕ

На основу Уредбе о издавању и при
љивању акција од 17 јуна 1946 год. чл.

6, 7, и 8. Београд, 1. марта 1926 год.
Ф.Н.Р.Ј. Д.Б. од 1. јуна 1946 год.
се са делом оца, на име

ДЕВЕТ ХИЉАДА ДИНАРА

У СРЕБРУ

1947 г. БЕОГРАДСКА ЗАЛОЖНА БАНКА

у Београду

А.Д.
у ликвидацији

Ималац ове акције има ова права предвиђена банчиним правилима.

У Београду, 1. Марта 1926 год.

Члан Управног Одбора

Управник

Председник Управног Одбора

Милош Милошевић

Стефан Милошевић

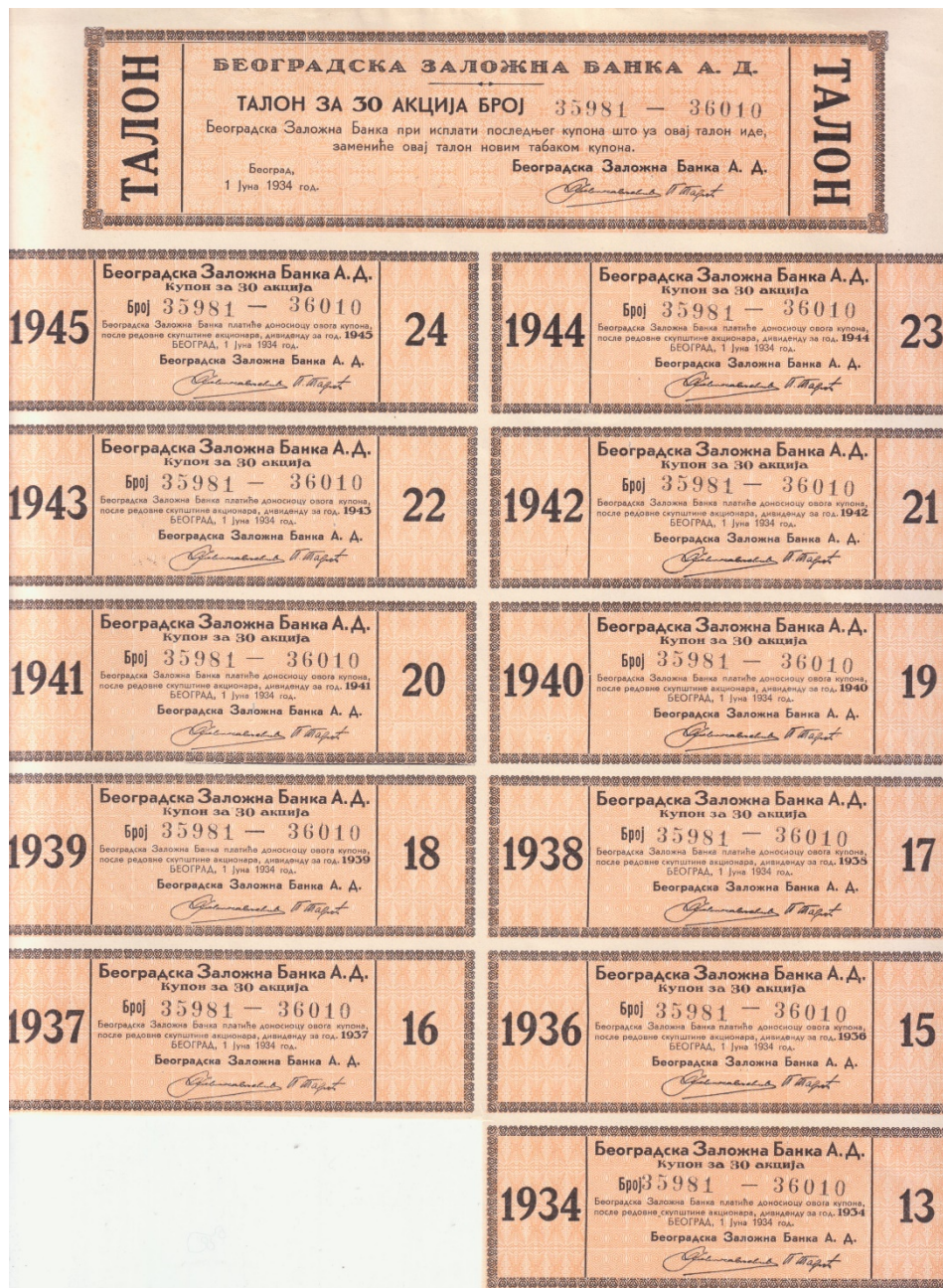
Милош Милошевић

9000

9000

Акција фабрике и рафинерије шпититуса породице Мићић, 1926.

Акција фабрике и рафинерије шпититуса породице Мићић, 1934.

10
ДЕСЕТ
10

БР.

АКЦИЈА

**ПОЉОПРИВРЕДНЕ
ФАБРИКЕ И РАФИНЕРИЈЕ ШПИРИТУСА
САВА С. МИЋИЋ А. Д.
ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ
ПО 1000 ДИНАРА**

УКУПНО **ДЕСЕТ ХИЉАДА** ДИНАРА

ГОСП. Саво С. Мићкић

ужива сва права и има све дужности акционара које прописује Закон о акционарским друштвима и друшт. правила.

Обреновац, 21. јула 1934.

Члан управе:

Преседник:

об.м.з.

Акција фабрике и рафинерије шпититуса породице Мићић, 1934.

ТАЛОН

ЗА АКЦИЈУ БР. _____

ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ

издаће доносиоцу по исплати последњег купона, у замену овог талона нов купонски лист.

члан Управе.

претседник.

<p>Бр. _____ 14. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1946-1947 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>	ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ	<p>Бр. _____ 13. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1945-1946 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>
<p>Бр. _____ 12. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1944-1945 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>		<p>Бр. _____ 11. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1943-1944 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>
<p>Бр. _____ 10. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1942-1943 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>		<p>Бр. _____ 9. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1941-1942 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>
<p>Бр. _____ 8. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1940-1941 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>		<p>Бр. _____ 7. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1939-1940 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>
<p>Бр. _____ 6. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1938-1939 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>		<p>Бр. _____ 5. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1937-1938 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>
<p>Бр. _____ 4. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1936-1937 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>		<p>Бр. _____ 3. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1935-1936 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>
<p>Бр. _____ 2. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1934-1935 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>		<p>Бр. _____ 1. КУПОН ПОЉОПРИВРЕДНА ФАБРИКА И РАФИНЕРИЈА ШПИРИТУСА САВА С. МИЋИЋ А. Д. ОБРЕНОВАЦ-ЗАБРЕЖЈЕ плаћа доносиоцу овог купона дивиденду за год. 1933-1934 у смислу решења главне скупштине. Управни одбор.</p>

Талон за акцију фабрике и рафинерије шпититуса породице Мићић, 1934.

★ СВЕ ЗА ПОВЕДУ

ЛИСТ ЈЕДИНСТВЕНОГ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКОГ ФРОНТА ОКРУГА ВАЉЕВСКОГ

БРОЈ 9

ИЗЛАЗИ СВАКОГ ЧЕТВРТА

Ваљево, 12 априла 1945 год.

ПРИМЕРАК 10 ДИНАРА

ГОД. I

Број 9

СВЕ ЗА ПОВЕДУ

Страна 3

ИЗ НАШЕ СРЕДИНЕ

Случај трговца Радишића и брата

Данас, док рат још бесни у неким деловима наше отаџбине и док је целокупан наш народ уложио сав свој труд и сва своја материјална добра у обнови земље, има још људи који, кад се од њих тражи испуњење њихових основних патриотских дужности, у својој објективности иду тако далеко да се у њој на највулгарнији начин разгодијује сва беда и мизерија средине у којој су се они до јуче шепурили и несношљиво рамећали са својим „патриотизмом“.

Мидијоје Радишић и брат, који нису усамљени, јер их има доста њима различитих чини се лимачи високог удошка, су жалоу против одлуке Градског НОО-а којом им је, уместо реквизиције, за потребе наше младе и победоносне Југословенске армије, одређено да даду 100.000 динара. У тој жалби наводе да им је „апсолутно немогуће горњу суму подолжити“, јер готовог новца немају а „нешто мало готовине“ и што имају, није им довољно ни „за вођење најскромнијег живота“. Да им „није потпоре у животним намирницама од браће са села“, кажу: „не знамо како би изашли из краја“. Уверанајући ивероду власт у своје бедно материјално стање, они „искрено и поштено“ износе ово и своје именовано стање и рад под окупацијом. Сем две куће—палате, које су стекли пре рата, они су из добивеног новца од продавца једног деџа робе, која им се је затекла на залихи 1941 године, купили још једну „да би је после рата могли продати и с тим новцем отпочети нов посао у радњи“. Други део наведене робе коју су били они оставили (узгред буди речено—то се на српском језику каже

Још један фабрикант - саботер и шпекулант

Пре неколико дана „Борба“ је писала о Тодору Влајићу, фабриканту салуна, као саботеру и шпекуланту. Ми ћемо овде указати на још један, можда много тежи, случај свесне и злонамерне саботаже.

Већ месецима пита се сваки поштен и добронамеран грађанин Обреновца зашто фабрика шпиритуса Стеве С. Мишића у Забрекју не ради од ослобођења до данас, кад је за све време окупације радила својим пуним капацитетом. Стева Мишић онда није ни покушавао да саботира рад у предузећу. Немачка фирма Релинк Хаус, за коју је он радио, дава му је могућност огромне зараде. У претходних година потреса за наше болнице, за постојеће наши рањеним борцима. И Стева Мишић, уместо да данас уложи све своје снаге, знање и уметност да у својој фабрици произведе два пута више шпиритуса него што је производио за Немце, сасвим је престао са радом у фабрици. И не само то, него је поскидао и посакривао, а „зли језици“ говоре посекао фабричке каише!

Сваком је познато да за јед фабрике шпиритуса вису потребне никакве сировине којих нема у нашој земљи и које се морају увозити са стране, ити пак сировине које се тешко прибављају. Шпиритус се израђује од оних пољопривредних производа, које ми имамо у изобиљу, како у нашем срезу тако и у целој земљи. За производњу шпиритуса могу се употребити чак и они производи који више нису ни за стоцину ни за људску исхрану као на

пример: покварен кукуруз, покварен мисир, љуска од кромпира итд.

Могло се и помишљати да ће Мишић саботирати рад на обнови наше нове државе. Али да ће он то учинити овако безочно, овако очигледно и у оволиком степену, пред лицем целокупне јавности, да ће оставити своје болнице и наше рањене борце без њима тако потребног шпиритуса, да ће поскидати, посакривати и испусти каише са фабричких машина, све каише који су „весело“ клизали преко точкава док је фабрика радила за Немце, за немачке болнице, за спас немачких рањеника, томе се нико није могао надати. Оваквим својим поступком Мишић је стао у ред противника—саботера, шпекуланта и издајника, који су за Немце извршили све а за Југословенску армију ништа.

Ми се питамо; докле ће овај наредни непријатељ да поступа овако у велику штету наше војске, наше отаџбине, и на срамоту нас који смо успели да он до сад, за ових шест месеци од ослобођења до данас, на овакав страшан и безочан начин саботира обнову наше привреде и наше земље.

Ми сматрамо да ово важно идући српско предузеће мора, макар и против воље Стеве Мишића, да пронађе у најкраћем року и то пуним својим капацитетом, у корист наше драге отаџбине, наших драгих рањеника по болницама, без обзира на упорну жељу власника да његова фабрика никада не проради за потребе Југословенске армије и уштите наше нове федеративне Југославије.

ИЗ ВОЈНОГ СУДА

Старешина суда - четнички бандит

У току прошлог месеца војни суд у Ваљеу осудио је на смрт стрељањем, конфискацију имовине и трајан губитак часних права Јована Глигоријевића, старешину суда у Мионици до 1942 год., који је после био и адвокат на Убу.

Када су у јесен 1941 године четници са Равне Горе дали знак за подмукли напад на партизане, Јован Глигоријевић је, не стидећи се, узео пушку у руке, ишао кроз Мионицу и викао: „За мнош, народе! Шта чекате, и да су Руси пред Берлином а камо ли Немци пред Москвом!“ На улици је лично хватао и хапсио партизане, партизанске симпатизере и чланове партизанских породица, и лично наређивао ко има да се ухапси („Ишао је с пушком у руци кроз Мионицу и на кога би он пружио прст, тај би био ухапшен“, каже један сведок, а то исто понављају и други).

3 новембра 1941 године он је ухапсио Милутина Ђосића, Живка Јадовића и његову кћерку Катарину, Ђубинку Марић, Драгишу Радовића, а после два дана и Машинку Марић, па је сва ова лица предао четницима, који су их одвели на Равну Гору. Тамо су Милутин и Драгиша стрељани, Ђубинка и Машинка пуштене, а Живко и Катарина предати Немцима, који су против њих водили истрагу, па Катарину пустили, а Живка послали у логор.

У време хватања партизана и других наших родољуба почетком новембра 1941 године Глигоријевић је неке од њих (Милутина Ђосића, Драгишу Радовића, Тихомира Марића, Милана Стојановића, Деспота Секулића, Ратка Петровића, учитеља

Ударнички рад радника фабрике „Вистад“

ДАН

ОРГАН ЈЕДИНСТВЕНА СИНДИКА РАДНИКА И НАМЕШТЕНИКА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Београд, 9 јуни 1945. Број 19
ПЕНА 1 ДИНАР

ЈЕДАН ВЛАСНИК ФАБРИКЕ ШПИРИТА КОЈИ СПАВА ОСАМ МЕСЕЦИ

У Забрежју код Обреновца постоји једна фабрика која је од велике важности, али од дана ослобођења тј. од 14 октобра на по данас није пуштена у рад иако је за време окупације радил пуна капацитетом.

За време најтежих борби на Дрини и у Босни наши рањеници доживели су сајам по највећој хајдучкој и шемитини су на Забрежје у прихватној болници и то свакога дана просечно 150—200 рањеника. Они су превезани под најтежих услова због оскудице санитетског материјала али благодарни свести грађана Забрежја и Обреновца болница је добро и савесно извршала свој задатак. Али оно што је било најжалосније у ово време на и сад јесте то да су раније наших борца испирале обичном водом или врло малом количном алкохола, а фабрика шпиритуса не ради ма да је удаљена од болнице свега 300 метара.

Да би Стева С. Мишић, власник поменутој фабрике некоко оправдао свој велики грех, дошао је у синдикалне тек 13 маја и поднео молбу да му се одреди једна стручна мајстор за доверљиве машине у исправност како би се могло да отпочне са радом.

Истог дана Месно синдикално веће одредило је два друга да се јаве 14 маја власнику фабрике, Јован Поповић, тринаестогодишњи послодавци и монтёр те фабрике и Мија Таковић, као његов помоћник, отишли су у фабрику али власника тамо нису нашли. Тражили су га у Забрежју и Обреновцу али је све било узалуд. Тако је то трајало неколико дана док нисмо сазнали да је истога дана кад је предао молбу потпуно за Београд и до данас се није вратио.

Радници очекују да ће Мишић доћи у помоћ да објасни зашто фабрику шпиритуса неће моћи прорадити кроз осам месеци, јер су, у међувремену прорадили готово потпуно уништене фабрике у касније ослобођеним крајевима.

Јован Лукивић

СКУПШТИНА ОБУЂАРА

Поздравна кожарско-прерађивачких радника (заједница) сазвала у недељу 10 VI 1945 у 9 часова пре подне у малој сали Радничке коморе кооперативну скупштину са дневним редом:

- 1. извештај о раду старе управе;
- 2. бирање нове управе.

Управа

тва и кога она треба да обухвати, нуљно је уклати на још неке важне чињенице. Поред културно-уметничких друштава која ће се стварати на индустријској бази, при Месним одборима синдикала ствараће се и општа културно-уметничко друштво при Месним синдикалним већима. Оно треба да обухвати сав уметнички стандардни рад радника и намештеника који неће моћи бити обухваћени културно-уметничким друштвима

Месних одбора. Поред тога оно ће омогућити културно-уметничко деловање свим радницима и намештеницима оних индустријских грава, која нису у могућности да стварају своја посебна културно-уметничка друштва. У мањим местима и градовима организираће се само при Месном синдикалном већу културно-уметничко друштво свих радника и намештеника тога места. Код нас осим Београда, Загреба, Љубљане, Сарајева, Сопља, Суботице, Новог Сада и још неких великих индустријских центара нема успеха за стварање друштава на индустријској бази. У мањим местима то није ни нужно. Ту су градиња и намештеници бивши једини другима. Боља се познају, лакше споразумевају. Најришће је њихово синдикалног рада Месно синдикално веће. Оно је помоћно и центар њиховог културног живота. Делство таквог друштва биће најбоље у мањим

мештеници из разних струка. Развијајући и изграђујући дух солидарности и дружељубља, осећаће се као једна целина у заједничком раду. Тако радећи они ће моћи у утврди са другим културно-уметничким друштвима бити узора друштвима, припадница и за остале спојене станозништа. Самим тим они би постали временом репрезентивни културно-уметничког настојања радника и намештеника у том месту.

Но било би погодно оснивати културно-уметничка друштва радника и намештеника једино на индустријском принципу као основном у великим градовима, и при Месним синдикалним већима у мањим местима. Наша планова мора бити наоружана упућена на велика индустријска предузећа. Ту стотина радника и намештеника чине једну заједницу интареса, а то је заједница на индустријској подлози. Напајају се у свакодневном додиру, прикључајући се на једном месту, ствара се сави по себи чврста веза свих радника и намештеника. Зато је у великим предузећима врло лако приступити стварању културно-уметничког друштва. Тако друштво потпуно не само због културно-уметничког рада радника и намештеника потпуног предузећа већ и због раздвајања отпора

Наш је задатак... да обненимо транспорт, да ас обрау наших поља, да о дјец, да нашим грађанима култрном човјеку.

ПРЕДСТАВНИЦИ
МАШИНСКО-ЕЛЕКТРИЧНОГ
ОДБОРА
У ПРОВОЈ
РАДНИКА И НАМЕШТЕНИКА

ПРЕДСТАВНИЦИ
МАШИНСКО-ЕЛЕКТРИЧНОГ
ОДБОРА
У ПРОВОЈ
РАДНИКА И НАМЕШТЕНИКА

МАШИНСКО-ЕЛЕКТРИЧНОГ
ОДБОРА
У ПРОВОЈ
РАДНИКА И НАМЕШТЕНИКА

ОДБОРА
У ПРОВОЈ
РАДНИКА И НАМЕШТЕНИКА

ОДБОРА
У ПРОВОЈ
РАДНИКА И НАМЕШТЕНИКА

ОДБОРА
У ПРОВОЈ
РАДНИКА И НАМЕШТЕНИКА

СВЕ ЗА ПОВЕДУ

ЛИСТ НАРОДНОГ ФРОНТА ОКРУГА ВАЉЕВСКОГ

БРОЈ 55

ИЗЛАЗИ 1 ПУТ НЕДЕЉНО

Ваљево, 9 фебруар 1946 год.

ПРИМЕРАК 1 ДИНАР

ГОД. II

САБОТЕРЕ ТРЕБА НЕМИЛОСРДНО УМИШТИТИ

Фабрика шпирита у Забрежју не ради већ више од годину дана

Пред Народним окружним судом у Ваљеву на дан 5 септембра 1945 године подигнута је оптужница против Стевана С. Мићића, индустријалца из Обреновца, што је, као претседник Управног одбора Пољопривредне фабрике рафинерије и шпирта Сава С. Мићић, а. д. Обреновац-Забрежје, био на челу те фабрике која је под његовим руководством за рачун немачке фирме „Ханс Ревинке“ препекла у 1944 години 26 вагона ракије.

И друго, што је од ослобођења, без оправданих разлога — обуставио рад у тој фабрици, чији је дневни капацитет од 1.000-1.200 л. шпирта 96%, а са своје стране није ништа учинио да та фабрика проради, док је за време окупације своје привредно предузеће потпуно био ставио у службу окупатора, повезивајући тиме немачки војно-привредни потенцијал а штетни углед и част српског народа у његовој борбеној отпорној снази.

Тога фабриканта није дирнуло то, што су ране наших бораца морале да се испирају обичном ракијом услед немања алкохола, њему је главно било: да фабрику не пусти у рад.

Изговора је било пуно. Тврдио је да фабрика није у исправном стању.

Када је комисија изашла

Доказивао је, да нема сировина. Али, кад су му исте стављене на расположење — изјавио је да нема довољно сировина и да су наднице исувише високе и да их не може да плаћа (јер неће имати довољно зараде и профита).

На заказано суђење од 3 децембра 1945 године оптужени Стеван није дошао, јер му позив није био предао. На друго суђење од 17-XII 1945 он такође није дошао, али је овога пута послао лекарско уверење изdato од стране лекара из Обреновца Ристе Пурића и Драгољуба Стојишића, у коме дословно стоји: „Мишљења смо да Стеван Мићић вероватно болује од камена у бубрегу десном и да Мићић треба поред дијете да лежи на миру и да се не креће неколико дана.“

На тражење Јавног тужиоца од стране суда био је упућен акт Народном среском суду у Обреновцу на је претседник суда Рајивоје Андрић са записничаром С. Ивановићем отишао у стан Мићића са лекарица Милицом Марковић и Миодрагом Мијатовићем. И шта мислите да је било? — У његовом стану нашли су његову супругу Емилију и сестру Др. Загорку Цаловић-Мићић, али Стевана нису нашли, јер по изјави његове супруге: „...отишао је за

бубрегу, али пошто исти болује и од камена у жучи, лекари су сумњали и на камен у жучи и зато су навели вероватно болује од камена у бубрегу“.

Ово „сигурно“ — сигурно је као врбов клин.

А најбољи је доказ тај, што је та лекарска комисија дала своје мишљење о болести лица кога није ни прегледала.

На треће заказано суђење од 30 јануара т. г. Мићић ни тада није дошао. Усле-

дило, је лекарско уверење изdato под Бр. 15633 на дан 24 јануара 1946 године од НС а IV рејона у Београду од стране лекара Живке Стевановић, у коме стоји: „...констатовала сам да је болестан од запаљења десног бубрега са каменом“.

Када су органи народне милиције именованог требали да приведу на дан суђења — истог су нашли у поштељи, наравно: са лекарским уверењем да је болестан.

Овог „болесника“ треба лечити. И народни суд, као израз расположења широких радних маса, послаће ваљда овог тешког „болесника“ на лечење у „санаторијум“ у Пожаревацу.

М. Р. СТЕФАНОВИЋ

ЂОНОВИ ЛЕЖЕ НЕУПОТРЕБЉЕНИ

У магацину Занатске набављачке Задруге С.О.Ј. у Ваљеву, налази се око 600 пари пенцета, а од тог су 62 од миде, resto од гуме. Пенцета стоје око два и по месеца у магацину, уз ова пенцета дошло је и 68 кгг. текста. Ову количину текста је подигао у целости I. Обуњарска Задруга, а пенцета нису, ми да су се изјаснили, да ни сваке недеље подизати најмање 100 пари пенцета, разлог је тај што нису имали новаца да би их подигли. Занатско набављачка продавачка Задруга у Ваљеву известила је народну власт и тражила решење за исту робу, стога молим народну власт да донесе решење по овоме дигеру пен-

Кафеџија-фалсификатор

И поред догађаја који се свакодневно изnose у дневној штампи, ипак стари пољитичари не могу да се одвикну свог старог заната, већ се и поред тога служе нечасним и непоштеним радњама, које су научили од старих пољитичара.

Жика Јанковић, кафеџија из Каменице Ваљевске, послушао се својим старим занатом: фалсификовао је чиновника отсека Унутрашњих послова Среског Народнoг одбора у Каменици Милосава Ђурђевића и у његово име издао је наређења појединим Месним народним одборима, да исти дођу у Месни народни одбор у Каменици и да са собом понесу печате својих одбора.

Поменути кафеџија мислио је да изигра народне власти, реди премештаја среза, а није свестан да ако је у интересу народа да срез буорде или онде, да се нећ питати кафеџија Жика Јанковић, који мисли да изигра законе и изворне власти и да врши спекулацију, како он хоће, већ ће о томе одлучити народне власти у интересу народа.

НЕПРИЈАТЕЉИ НА СЕЛУ

Богати сељаци неће да дају откуп жита

Обрад Тодоровић, богати земљорадник из села Кљуца, и тако и у обнови наше земље видимо старог сине и нажалост и секретар Месног Нар. фронта из овог округа, који неће да дају откуп жита.

★ Напред

ЛИСТ НАРОДНОГ ФРОНТА ОКРУГА ВАЉЕВСКОГ

БРОЈ 60

ИЗЛАЗИ 1 ПУТ НЕДЕЉНО

Ваљево, 15 март 1946 год.

ПРИМЕРАК 1 ДИНАР

ГОД. II

Све за
обнову
Све за
изградњу
наше земље

БОРБА ПРОТИВ ШТЕТОЧ

ДОНЕТА ЈЕ ПРЕСУДА СТЕВАНУ МИЋИЋУ — САБОТЕРУ

Најзад, Стеван Мићић, индустријалац из Обреновца, приведен је властима.

Из једног чепа зимског капута вирио је дугачки рентгенолошки снимак његових бубрега, док је у другом чепу било 2 тучета лекарских рецепата и уверења о његовој болести.

Осећајући, да се овим „оружјем“ неће моћи одбрани — понео је и филм, да му се вађе, за сваки случај. И није погрешно...

На суђењу одржаном пред Народним окружним судом у Ваљеву на дан 28-II-1946 године, у одбрани својој написаној на 12 страна — доказивао је, да је препекао свега 20 вагона ракије у 1943 години за немачку фирму „Ханс Ревинкен“.

Међутим, он се „пребашио“ само за 55 вагона, пошто је сведоцима утврђено, да је препекао за ту фирму 75 вагона ракије за две сезоне.

Што сетиче његовог тврђења да је то „морао“ да учини — ничим није доказао, да га је неко на то натерао.

По другој тачки оптужнице — дела саботаже (што своју фабрику није пустио у погон од ослобођења до децембра месеца 1945 године) — доказивао је, да није радио не због тога што није хтео него због недостатка сировина и производног плана.

Када су пружени докази, да су му сировине стављене на располагање а да је имао и ракију за претек и да су власти од њега тражиле да пусти фабрику у рад — чепао се планске привреде

тврдећи да није могао да ради без производног плана.

Његова теза је била: по плану, а без плана због планске привреде — није могао радити (тачније: није хтео радити).

Суд, по оцени целокупног доказног материјала, напавши да је извршио и дело увреле народне власти, оптуженом Мићићу поставио је у задатак испуњење следећег плана:

Да има да одлежи 5 година лишња слободе са принудним радом и да му се конфискује фабрика шпиритуса у Забрелју.

Уз помоћ народних власти овај план биће реализован.

М. СТЕФАНОВИЋ

ПРИМАЊЕ МИТА СЕ НАСТРОЖИЈЕ КАЖЊАВА

Пред Окружним народним судом у Ваљеву, на дан 6 марта 1946 године одржано је суђење Душану Мићићу, скретничару жељезничке станице у Стублинама и Вељку Курешу, саобраћајном чиновнику исте станице.

Они су, као службеници жељезничке станице у Стублинама, одбили да на дан 5 јануара ове године утоваре у воз робу Радисава Гајића, из Београда, мада је овај имао одобрење од народних власти да може до- терати кући прерађену сви- њу. Изговорали су се да је воз претрпан и да нема места. Тек када је испунио њихов захтев и дао им 300 динара, места се у возу нашло.

Суд је, по проверавању доказног материјала, оптужене огласио кривим због дела противу службене дужности и казнио их са по 5 година лишња слободе са принудним радом и по 5 година губитка политичких и грађанских права по издржаној казни.

М. СТЕФАНОВИЋ

НИКОЛИ СТАНКОВИЋУ, БИВШЕМ ВЛАСНИКУ „ВИСТАД“ КОНФИСКОВАНА ЈЕ ИМОВИНА

Пред већем Окружног народног суда коме је претседавао судија Миодраг Анђелковић судило се ипак Николи Станковићу, бившем власнику фабрике „Вистад“ у Ваљеву, који се налази у олметништву. Јавни тужилац Округа ваљевског Миле Ристивојевић оптужио је Николу Станковића што је одмах по окупацији наше земље ставио на располагање своје предузете Немцима. Он је у почетку радио у свом предузећу оправку тенкова и аутомобила, докле није успоставио тесну везу са немачким фирмама: „Саурер“, „Герц“, „Штајер“ и друге, за које

је његово предузете радне делове који су служили за војне сврхе. Поред тога он је једну половину свога предузећа ставио на располагање Немцима, све у циљу да створе поверење Немаца. Био је и пријатељ Немаца Ота који је водио контролу о српској индустрији.

1944 године када су се динице народно-ослободилачке војске приближиле Ваљеву ставио се у везу са четницима Д. М. и терао је раличке да за ове раличке офанзивне бомбе. На једној седници на којој су присуствовали сви шефови ове земље издао је наређење да се има и ноћу и дану у Ваљевој мунисији. На то је и Борис Драгојевић, питао — За кога ћемо радити бомбе?

— За кога ти мислиш, динито се раздрао Никола Станковић. За четнике има да раде бомбе, они се боре за „српство“. На то је Драгојевић одговорио:

— Они су нам убили најбоље другове, а ми треба да радимо, то не мо-

Народна власт треба више рад задруга

И поред најштржијих мера које се предузимају нарочито према шпекулантима, дешавају се још увек нарочито у задругама, случајевни најбезочније шпекулације. Народ се пита да ли народне власти контролишу њихов

рад или су пак људи у задругама неприкосновени, према симпатијама и личним односима робу у задругама деле?

У задругу у Баталагат приликом доласка последњег континента робе дошао већи број панталона добри-

БОРБА

ОРГАН КОМУНИСТИЧКЕ ПАРТИЈЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

БРОЈ 61 — ГОД. XIII

БЕОГРАД, ЧЕТВРТАК, 11 МАРТ 1948

ЦЕНА 2 ДИНАРА

Стеван Мићић индустријалац из Обреновца осуђен на 5 година лишења слободе због штеточинског рада

Због штеточинског и саботерског рада одговарао је данас пред Већем Окружног суда за округ београдски Стеван Мићић, индустријалац из Обреновца. Стеван Мићић је за време окупације као директор и главни акционар фабрике шпиритуса и рафинерије своје предузеће ставио у службу окупатора. Поред осталих потреба Мићић је у својој фабрици испекао за немачку војску преко 70 вагона ракије. После ослобођења систематски је саботирао рад на обнови земље. Док су се на сремском фронту водиле упорне борбе Мићић је обуставио сваки рад у фабрици шпиритуса ма да је шпиритус био нужно потребан за рањене борце. Због таквог рада Мићић је од стране Окружног суда у Ваљеву 1946 године осуђен на 5 година лишења слободе са принудним радом и конфискацију фабри-

ке. Међутим ова казна није поправно деловала на њега. Да би осујетио конфискацију, Мићић је у међувремену од 4 априла до 5 маја 1946 године систематски распродавао и смањивао вредност индустриског предузећа. Тако је из стоваришта фабрике продао Драгољубу Павловићу, трговцу из Обреновца, већу количину ракије и Мики Матићу већи број фабричких цакова, па уместо да новац преда предузећу, задржао га за себе. Осим тога издао је фиктивни налог за књижење 48.437 динара на терет предузећа али је и ту суму уствари задржао за себе. На тај начин Мићић је оштетио конфисковано предузеће за 134.884 динара. Пошто је током судског поступка Мићић накнадио држави утајену суму, осуђен је на 5 година лишења слободе са принудним радом.

U I M E N A R O D A

Okružni sud u Valjevu, kao prvostepeni, u veću sastavljenom od sudije Miodraga Anđelkovića kao predsednika veća i u prisustvu porotnika Sretena Mijatovića i Svete Bojičića, kao članova veća, u krivičnom predmetu okr.Stevana Micića, ind. iz Obrenovca, održao je usmeni javni pretres na dan 28.II. 1946. god. po optuznici br.268/45, a posto je saslušao konačne predloge pomoćnika javnog tužioca Milana Stevanovića, okrivljenia i njegovih branilaca Mih.Jevtića i Momčila Mitrovića, doneo je istog dana sledeću

P R E S U D U

Opt.STEVAN S. MICIĆ, sin Save i Ljubice, rođj.Mihailović, rođjen u Obrenovcu, živi u Beogradu, Hadži rodanova br.16, star 50 godina, oženjen, otac troje dece, industrijalac, pismen, vojsku služio, neosudjivan, sada u pritvoru od 12.II. 1946. god., odnosno rešenjem Javnog tuz. od 6.III.1946.g., pusten na slobodu,

k r i v i j e

1. Sto je u 1943 g. i do konca maja 1944. godine, za vreme okupacije kao predsednik upravnog odbora Poljoprivredne Fabrike Rafinerije i Spirita Sava S.Micić, ind.Obrenovac-Zabrežje, ~~staklaxvagonaxkrakijexzakxaxax~~ bio na celu te Fabrike, koja je po njegovim rukovodstvom prepekla oko 70 vagona rakiije za racun nemačke firme "Hans reviken"te,tako stavio svoje privredno preduzeće u službu okupatora uvećavši time nemački vojno-privredni potencijal čime je učinio zlocin iz čl.10 Zakona o kriv.delima protiv naroda i države.

2. sto je od oslobodjenja do danas, kao pretsednik Upravnog odbora pomenute Fabrike Sava S.Micić, Obrenovac-Zabrežje, potpuno obustavio rad u toj fabrici, čije dnevni kapacitet od 1000 do 1200 litara spirita 96% bez opravdanih razloga, a koji je bio nepphodno potreban nasim sanitetskim ustanovama i JA, čime je učinio slocin iz čl.2 t.6 z.o s. i s.i p.8.

3. sto je u prestavci od 27.jula 1945 god. podnetoj Javnom tužilstvu D.F.J. u Beogradu naveo: da su organi milicije iz Obrenovca u Beogradu lišili slobode njegovog sina Savu, borca JA, koji se nalazio na bolovanju, kao i njegovu ženu Emiliju, a sto ne odgovara istini, čime je učinio delo uvrede narodne vlasti.

Za sva ova dela sud ga kaznjava sa pet godina lisenja slobode sa prinudnim radom, gubitkom aktivnog i pasivnog biračkog prava za pet godina i konfiskacijom celokupne imovine u Zabrežju K.O. Zabrežje, Z.K. ul.br.343, tj. Poljoprivredna fabrika rafinerije spiritusa Save S.Micića, a.d. sa celokupnim fabričkim postrojenjem.

Срески суд у Обреновцу, у саставу председника суда Радивоја Анђелића, претседатеља Милошана Гајића и чланова Милоша Јовића, са записничарем С. Петровићем, по предмету конфискације имовине Пољопривредне фабрике и рафинерије шпиритуса С.С. Минах, а.д. Забрежје, којом је руководио као директор и власник готово свих акција нар. непр. Стеван С. Минах, бив. из Обреновца, донео је следећу

ОДЛУКУ

о конфискацији имовине.

1. Од имовине садржане у записнику о конф. бр. Зок- 23/46 од 30-V-46г. ИЗУЗИМА СЕ као брисана туђа имовина по излучним тужбама и то:

- 1) Један хрстов трупац дугачак око 2 м. и 60 см. у пречнику, као власништво Јозефа Дончеца, из Обреновца, на основу извршне пресуде Зок- 23/46-8 од 6 јула 46 г.;
- 2) Један бицикл регистрован код бив. Среског начелства под бр. 321/41 бр. Рав. 102770 као власништво Јована Ст. Минаха, на основу извршне пресуде Зок- 23/46-4 од 18 јула 1946 г.
- 3) Један коњ плаке мортасте стар 6 г. и једна чежа, као власништво Алексе Влажана, из Забрежја, на основу извршне пресуде Зок- 23/46-6 од 25 јула 46 г.
- 4) Један стари ташлерај: врата, кутија за врата, прозорска крила и кутија за прозоре са два гелендера од степеништа која се налазе у фабрици, као власништво Емилије С. Минах, из Београда, на основу извршне пресуде Зок- 23/46-5 од 18 јула 46 г.
- 5) Четири ком. каца по 3000 л. запремине, 4 ком. каца по 1000 л. запремине, 5 ком. каца по 1500 л. запремине, 1 Армени лезак, 1 стара неисправна веж 1 фуруна за рачијски казен и 1 прскалица за воће, као власништво пок. Саве Минаха, на основу пресуде овога суда Зок- 23/46-1 од 18. јула 46 г.
- 6) Једна крава стара 16 п. и једна јуница стара 2 г. као власништво Јулије ул. Минах, на основу пресуде овога суда Зок- 23/46-3 од 6 јула 46 г.
- 7) 322 бугарска бичовак пуцама, као власништво фирме "Крстић из Београда", која представљају Милутин и Сретен Крстић, из Београда, на основу пресуде овога суда Зок- 23/46-2 од 18. јула 1946. године.

11. Све остала имовина Пољопривредне фабрике и рафинерије шпиритуса а.д. Забрежје, а на име:

- 1) НЕПОКРЕТНА ИМАЊА:
- Уписана у эк. ул. бр. 343 ко. Забрежје.
- Парцела бр. 100/1 кућа кор. 58 и 60 са кућиштем и двориштем од 13.80 ари вреди по процени 3.450.-
- Парцела бр. 100/2 врт кућни плац од 5.57 ари вреди 1.390.-
- Парцела бр. 100/3 врт кућни плац од 4.50 ари вреди 1.200.-
- Парцела бр. 100/5 њива Дужница од 19.10 ари вреди 4.800.-
- Парцела бр. 101/5 вољвак код куће од 2.04 ари вреди 600.-

Зграда на свим парцелама:

Фабрична зграда у запремини 18x12x6 м. од тврдог материјала вр.	70.000.-
Фабрични оџак висок 30 м. вреди	15.000.-
Фабрична ложионица у запремини 14.80x5.60x3.60 м. од тврдог матр.	6.000.-
Купатило запремине 3.60x2x2.60 м. тврда материјал	3.000.-
Једна отворена шупа за угља 10x6x3 м. вреди	2.000.-
Резервоар за хладну воду на дрвеним стубовима вреди	5.000.-
Магацин-клијалиште 19.20x12x10.30 м. тврда материјал	60.000.-
Радионица са две шупе од 19x7x3.50 м. тврда материјал	10.000.-
Магацин са шталом, гаражом и шупом под једним кровом 54x6.50x3 м. тврда материјал вреди	49.000.-
Магацин за шпиритус од 34x5.70x4 м. тврда материјал вреди	60.000.-
Магацин за сировине од 20.70x6.50x5 м. тврда материјал	50.000.-
Један кућерак од три спелења за становање од тврдог материјала	8.000.-
12x4.50x2.80 м. тврда материјал	2.000.-
зает од 2.80x1.80x3 м. тврда материјал вреди	2.000.-

Okružni sud u Beogradu, u veću sastavljenom od Predsednika suda Seratić Milivoja, kao predsednika veća, sudija Veljković Miroslava i Đoković Milovana, kao članova veća sa zapisničarem Ašković Jelena, sudskim referentom, rešavajući po molbi osuđenog Mišić Stevana, iz Beograda da mu se dozvoli sudska rehabilitacija osude, po presudi Okružnog suda u Valjevu KZP-6/46 od 23 februara 1946 godine, a po saslušanju zamjenika Okružnog javnog tužioca u Beogradu Stejanović Selimira, u sednici od 13 februara 1957 godine, doneo je

R E Š E Ń J E

UVAŽAVA SE molba osuđenog Mišić Stevana, iz Beograda, sa stanom u ul. Hadži Prodanovoj br.16, te mu se dozvoljava sudska rehabilitacija osude po presudi Okružnog suda u Valjevu KZP-6/46 od 23 februara 1946 godine, kojom je osuđen na jednu povišenu kaznu lišenja slobode sa prinudnim radom u trajanju od 5 godina i na gubitak aktivnog i pasivnog biračkog prava u trajanju od 5 godina kao i na konfiskaciju celokupne imovine postojeće u selu Zatrešju, zbog krivičnog dela iz čl. 2 tač. 6 Zakona o kriv. delima protiv naroda i države, Kriv. dela iz čl. 2 tač. 6 Zakona o suzbijanju nedozvoljene trgovine, nedozvoljene spekulacije i privredne sabotaže i zbog kriv. dela uvrede narodne vlasti, a koje je odlukom Prezidijuma Narodne skupštine FNRJ br. 6256/46 od 3 decembra 1946 godine smanjena kazna lišenja slobode sa prinudnim radom od 5 godine na 2 godine a izrečena kazna gubitka aktivnog i pasivnog biračkog prava takođe je smanjena na 2 godine.

BRISKE SE osuda po pomenutoj presudi i prestaju sve njene pravne posledice a osuđeni se Mišić ima smatrati neosuđivanim.

Nalaže se brisanje osude u kaznenoj evidenciji.

O b r a z l o ž e n j e

Mišić Stevan, iz Beograda podneo je ovom sudu molbu kojom je tražio da mu se dozvoli sudska rehabilitacija osude po presudi označenoj u dispozitivu ovog rešenja.

Okružni sud je po pribavljenim podacima našao:

Da je osuđeni Mišić svojim vladanjem zaslužio da mu se dozvoli sudska rehabilitacije osude po pomenutoj presudi, jer se iz izveštaja SUP-a u Beograd vidi da nije osuđivan sa druge krivične dela, br. 45006/56.

Kako je osuđeni Mišić izdržao kaznu i kako je protekao ro predviđen u čl. 89 KZ za sudska rehabilitaciju, Okružni sud je na osnovu pomenutog zakonskog propisa i na osnovu čl. 444 i 445 ZKP odlučio kao u dispozitivu ovog rešenja.

OKRUŽNI SUD U BEOGRADU,

13 februara 1957 god. Kv-292/57.

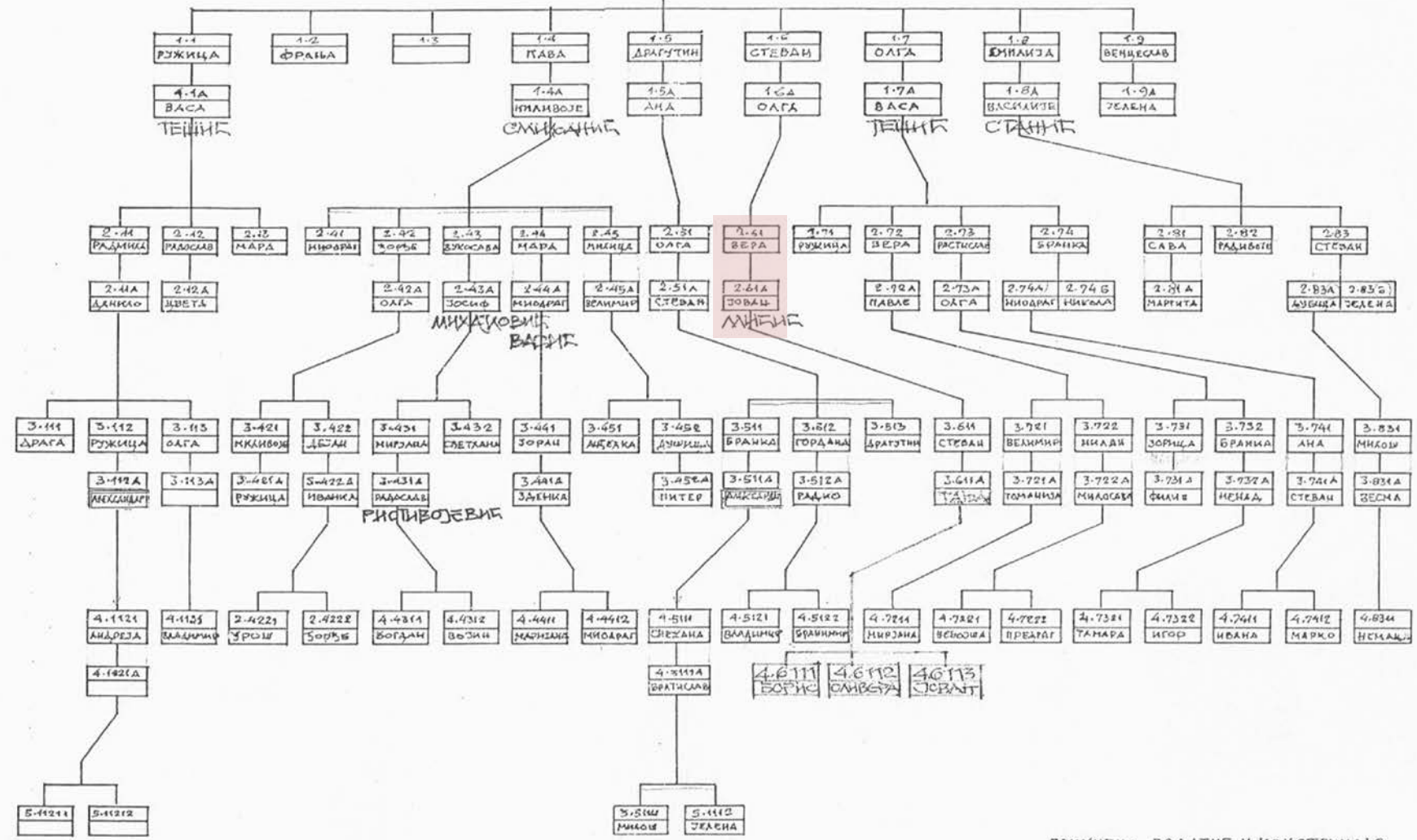
Zapisničar,
Ašković Jelena, s.r.

Predsednik veća/suda
Seratić Milivoje, s.r.

Рехабилитација У ИМЕ НАРОДА, 13.2.1957.

ПОТОМЦИ
ФРАЊЕ И БАРБАРЕ
ТОБОЛАР

ФРАЊА ТОБОЛАР
БАРБАРА РОБ. КАВАН

ПРИКУПИО ПОДАТКЕ И КОНСТРУИСЛО
Ћорбе М. Смиљанић 1987.

Родослов породице Тоболар

Фрања и Барбара Тоболар

Фрања Тоболар, око 1850.

Породица Тоболар, 1908.

Грб

Цретице

Сведочанство.

Францу Тоболар, иминар и градривачки штир-
лиуса родом из Литоминица у Аустрији поданик исте
државе, који је од своје у. кр. Аустријске власти поднео
уредан отицати из поданства и положио сходно
5^{ој} стапки височајше уредбе од 2 Маја 1844 год.

№ К. в. 603
Соб. 494 закљетибу на поданство Српско, Министар
унутрашњих дела издаје Сведочанство, да се он
од седамнајестог Јула 1873 иретице год. ш. ј. од дана
њиме положене закљетиве, сматра за прирођеног
сажмичеља Српског.

Л. № 7406

22 Јула 1873^{те} год.
у Београду

М. П.

Министар Унутрашњих
Дела

Јан. Мучакович с. р.

Фамилија Тоболар, наследници, 1933

Златна медаља са светске изложбе у Паризу 1889. године

Архитекта Стеван Тоболар

Стеван Тоболар је рођен 12. јуна 1888. године у Београду као пето од десеторо деце Фрање и Барбаре Тоболар из Прага.

Школовао се у Београду, дипломиравши на Архитектонском одсеку Више техничке школе 1912. године.

Учествовао је у Балканском и Првом светском рату, као резервни официр.

Био је члан Удружења српских инжењера и архитеката.

После рада у државној служби оснива сопствени пројектантски биро, где ради до смрти као архитекта и градитељ.

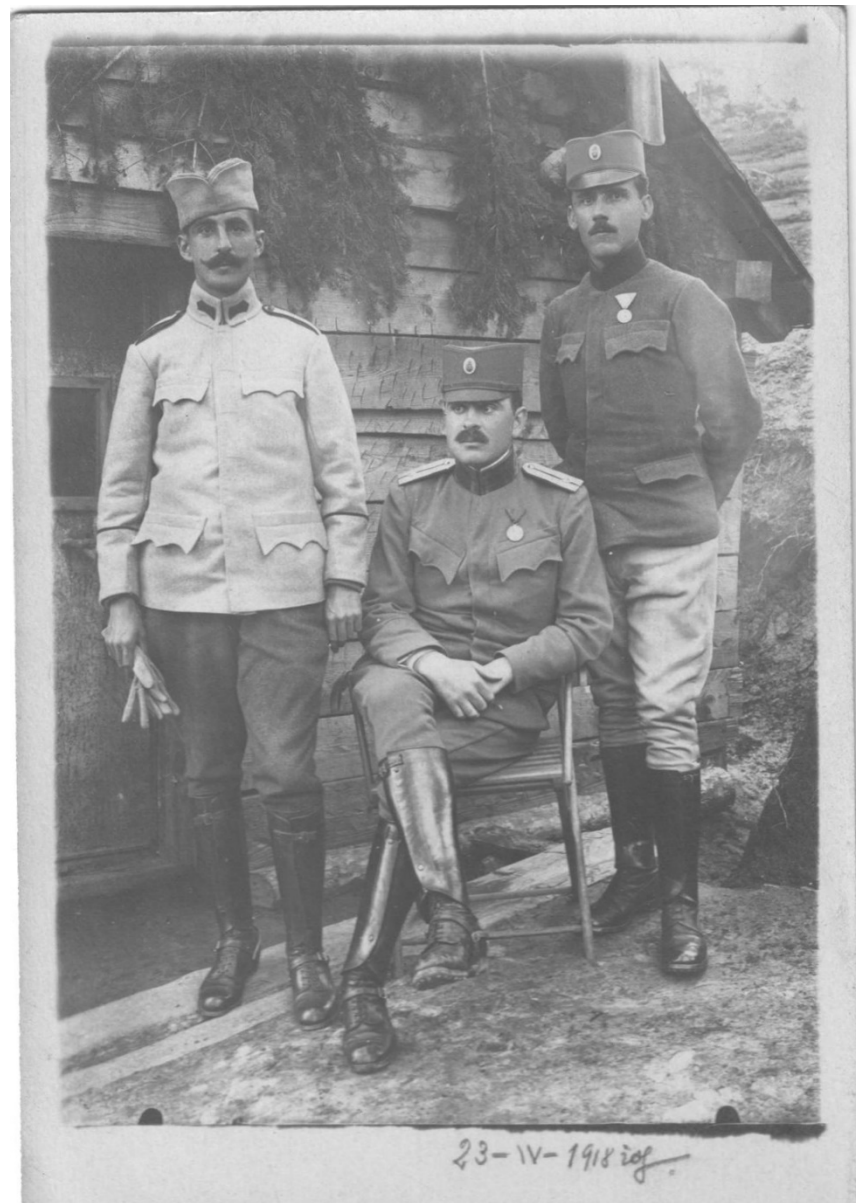
У браку са Олгом Петровић, добија ћерку Веру која такође завршава Архитектонски факултет.

Почетком Другог светског рата био је мобилисан и убрзо заробљен. Умире 1943. године у логору.

Иза њега, остао је значајан број изведених јавних и стамбених објеката у Београду.

Стеван Тоболар, 1912. године

Стеван Тоболар, Дринска дивизија , 1917.

Стеван Тоболар, Дринска дивизија , 1917.

Стеван Тоболар на борбеном положају, 1917. године

Стеван Тоболар на Солунском фронту, 1917.

Стеван Тоболар, 1918.

ПОХВАЛНА НАРЕДБА

Б.Бр. 23523.

КОМАНДАНТА ДРИНСКЕ ДИВИЗИЈЕ ЗА 8. МАЈ 1917. ГОДИНЕ ЗА ЦЕЛУ
ДРИНСКУ ДИВИЗИЈУ. -

Резервни инжењерски потпоручник СТЕВАН Ф. ТОБОЛАР шеф топографског одсека Дринске дивизије:

Марљив, педантан и вредан топограф. Успео је, да са потпуно импровизованим средствима начини врло детаљне и тачне крокије целокупне територије, на којој су се развијале операције Дринске дивизије. Под разним елементарним и теренским тешкоћама приљепно је радио свој посао, улажући велику ревност, истрајност и енергију. Успешно је радио на унапређењу ових снимака тако, да су све дивизијске борбене јединице могле да имају тачне крокије својих одсека, чиме је допуњена празнина, која се због нетачне карте јако осећала.

Похваљујем потпоручника Тоболара.

Командант, пуковник,

К. Смиљанић с.р.

Да је препис веран оригиналу тврди,

Ађутант, мајор,

ПОХВАЛНА НАРЕДБА

Б.Бр. 21553.

КОМАНДАНТА ДРИНСКЕ ДИВИЗИЈЕ ЗА 25. МАРТ 1917. ГОДИНЕ
ЗА ЦЕЛУ ДРИНСКУ ДИВИЗИЈУ

Резервни инжењерски потпоручник, водник 1. чете пионирског полу-батаљона **СТЕВАН Ф. ТОБОЛАР:**

Има врло важних заслуга за општи успех, који је чета имала. Са високим појмовима о дужностима, разумевајући се потпуно у свима техничким пословима, поред тога врло храбар и присебан, да га никаква рђава ситуација није могла збунити.

Потпоручник Тоболар је све поверене му задатке, како у позадини тако и напред у зони непријатељске ватре, на опште ^(саговорници) увек на време извршавао.

У борбама од 13. до 18. септембра на положају Кочобеј боррио се са крајњим пожртвовањем. Војници су у њему видели пример и следовали му. Дисциплина ватре код његовог вода била је за време највеће борбе као ~~на~~ егзерцију за време мира. Таквом његовом држању има се много приписати, што је чета свој задатак извршила и отклонила тиме све рђаве последице, које би у противном наступиле.

Похваљујем потпоручника Тоболара за његов уложени труд и јуначка дела.

Командант, пуковник,

К. Смиљанић с.р.

Препис тачан,

Ађутант, мајор,

Похвална наредба команданта Дринске дивизије резервном инжењерском потпоручнику и шефу топографског одсека Стевану Тоболару, 8. маја 1917. године за марљив и предан рад на прављењу детаљних и тачних крокија целокупне територије на којој се одвијала операција Дринске дивизије.

Похвална наредба команданта Дринске дивизије резервном инжењерском потпоручнику и воднику 1. чете пионирског полу-батаљона Стевану Тоболару, 25. марта 1917. године за општи успех чете, храброст и ревносну службу на положају Кочобеј.

Указ краља Александра I Карађорђевића о одликовању Стевана Ф. Тоболара, резервног инжењерског потпоручника, Златном медаљом за храброст (Указ од 14. јануара 1918), Београд, 1926 (из заоставштине породице Мићић)

Указ краља Александра I Карађорђевића о одликовању Стевана Тоболара, резервног инжењерског поручника, Златном медаљом за ревностну службу (Указ од 11. априла 1920), Београд, 1926 (из заоставштине породице Мићић)

Указ краља Петра II Карађорђевића о одликовању Стевана Тоболара, резервног инжињерског мајора, Краљевским орденом Југословенске круне V реда, за верност Отаџбини 1915 (Указ од 28. јуна 1940) Београд, 1940 (из заоставштине породице Мићић)

Указ краља Александра I Карађорђевића о одликовању Стевана Ф. Тоболара, капетана Дунавског пионирског полубатаљона I позива, Албанском споменицом за верност Отаџбини 1915 (Указ од 5. априла 1920) Београд, 1939 (из заоставштине породице Мићић)

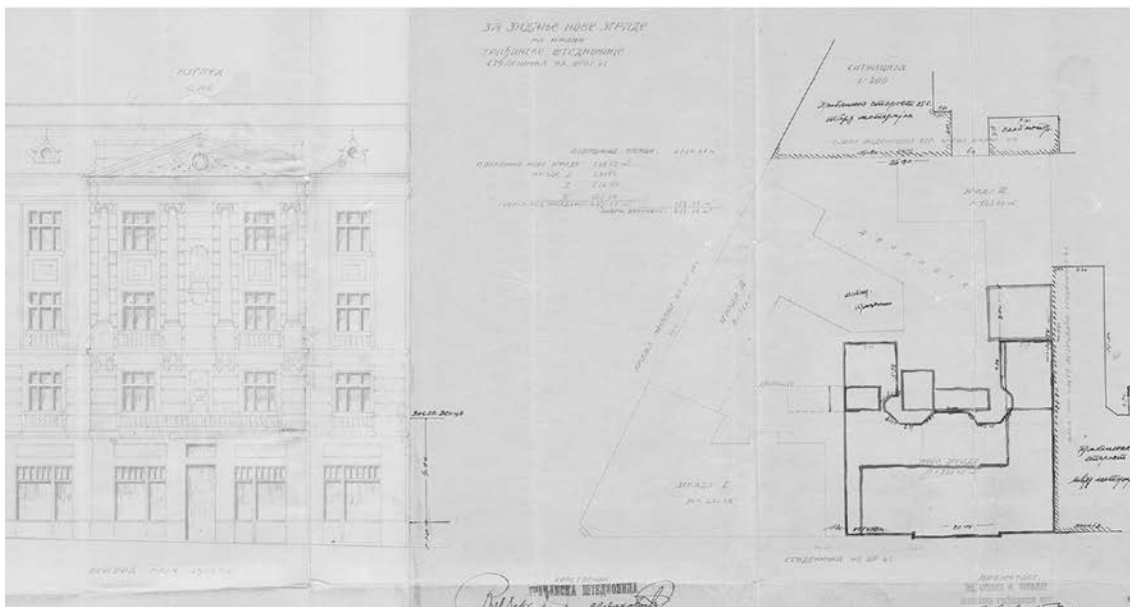
Ордени Стевана Тоболара из 1. Светског рата

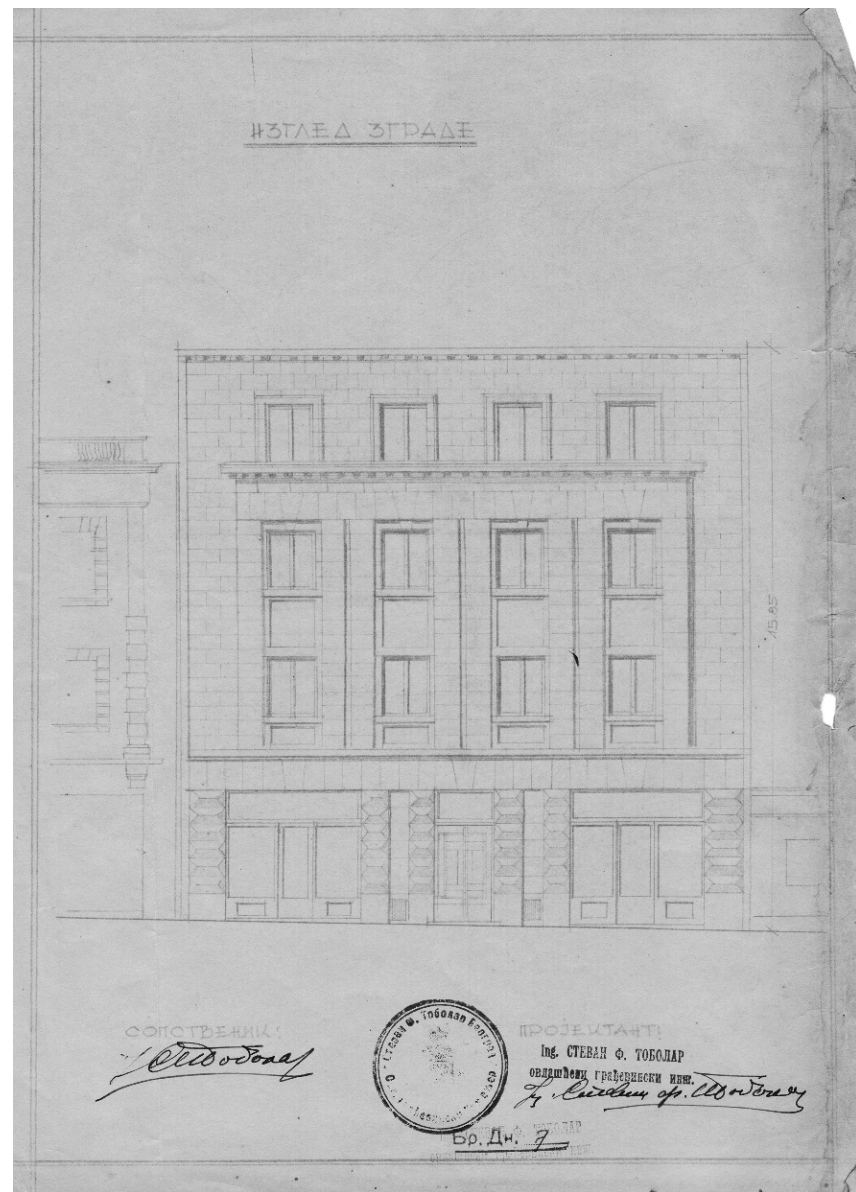
Стеван и Олга Тоболар, 1939.

На градилишту у Пожаревачкој улици са ћерком Вера, 1931.

Грађанска штедионица у Улици Студеничка бр. 41 (данас Светозара Марковића бр. 43), 1929.

Стамбена зграда у Улици Синђелићева бр. 6, 1938.

Стамбена зграда у Улици Краљице Марије бр. 50.

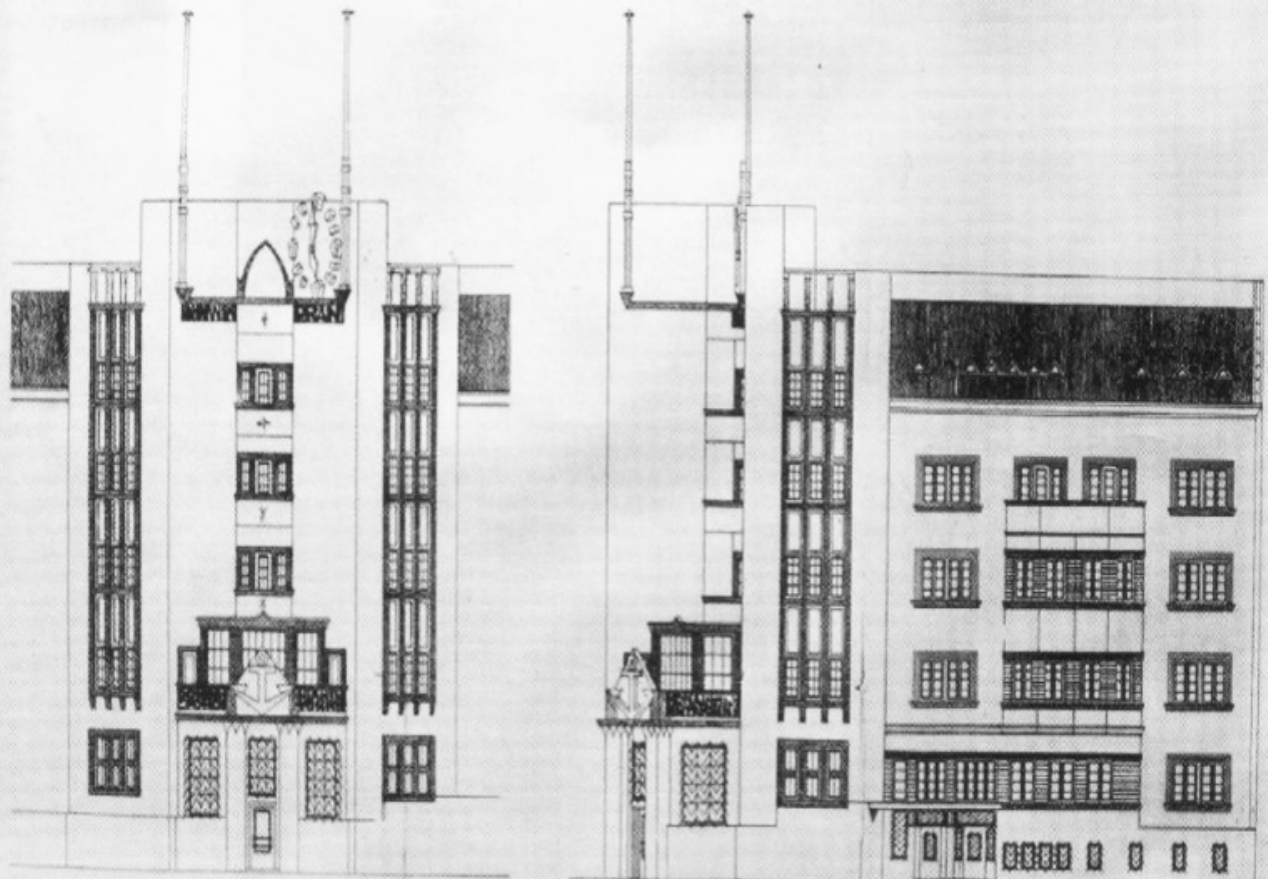
Зграда Првог Дунавског паробродарског друштва, 1926.

I. DUNAVSKO PAROBRODARSKO DRUŠTVO
ZGRADA ZASTUPSTVA I. DUNAVSKOG PAROBRODARSKOG DRUŠTVA U BEOGRADU.

GRADJEVINSKI ODSEK, NALRT. B. 09.
RAZMJEK 1:100.

POGLED SA ČOŠKA.

POGLED SA GOSPODAR - JEVREMOVE ULICE.

WIEN, 16. NOVEMBRA 1923.

Handwritten signature

Handwritten signature

Зграда Првог Дунавског паробродарског друштва, 1926.

Стеван Тоболар у ратном заробљеништву, 1940.

У заробљеништву, 1941. (цртеж)

Чукундеда Михајло Петровић са синовима, око 1880.

Олга Тоболар, рођена Петровић, 1921.

Светозар Петровић, 1895.

Олга Тоболар, рођена Петровић, 1921.

Боривоје Петровић, 1939.

Олга и Стеван Тоболар, 1925.

Вера Тоболар Мићић, 1941.

Синов и кћери Светозара и Катарине Петровић, 1965.

Вера Тоболар и Јован Мићић на венчању, 1947.

Вера Тоболар и Јован Мићић на венчању, 1947.

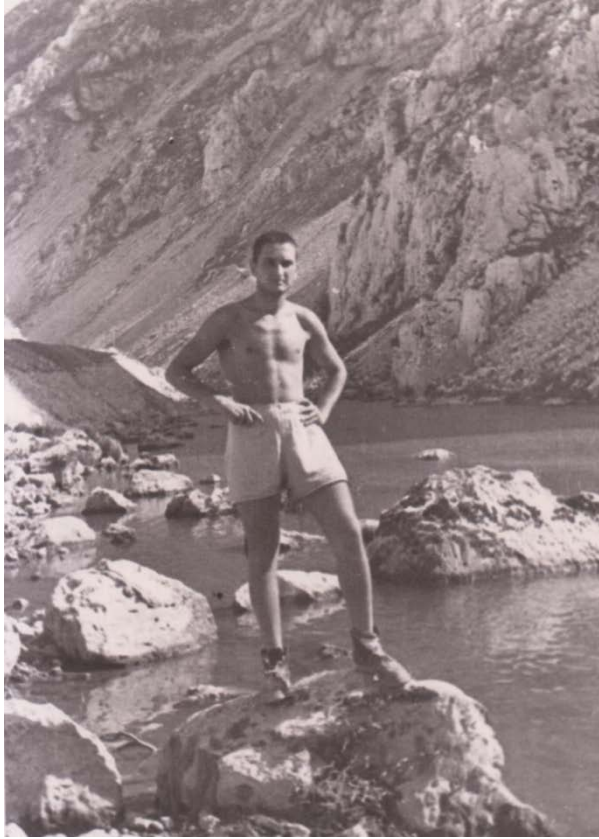
Вера и Јован Мићић са сином Стеваном, 1952.

Породица Мићић, 1959.

Породица Мићић, 1959.

Јован Мићић, камповању, 1939.

Јован Мићић, са фронта, 1945.

Проф. Јован Мићић, 1986.

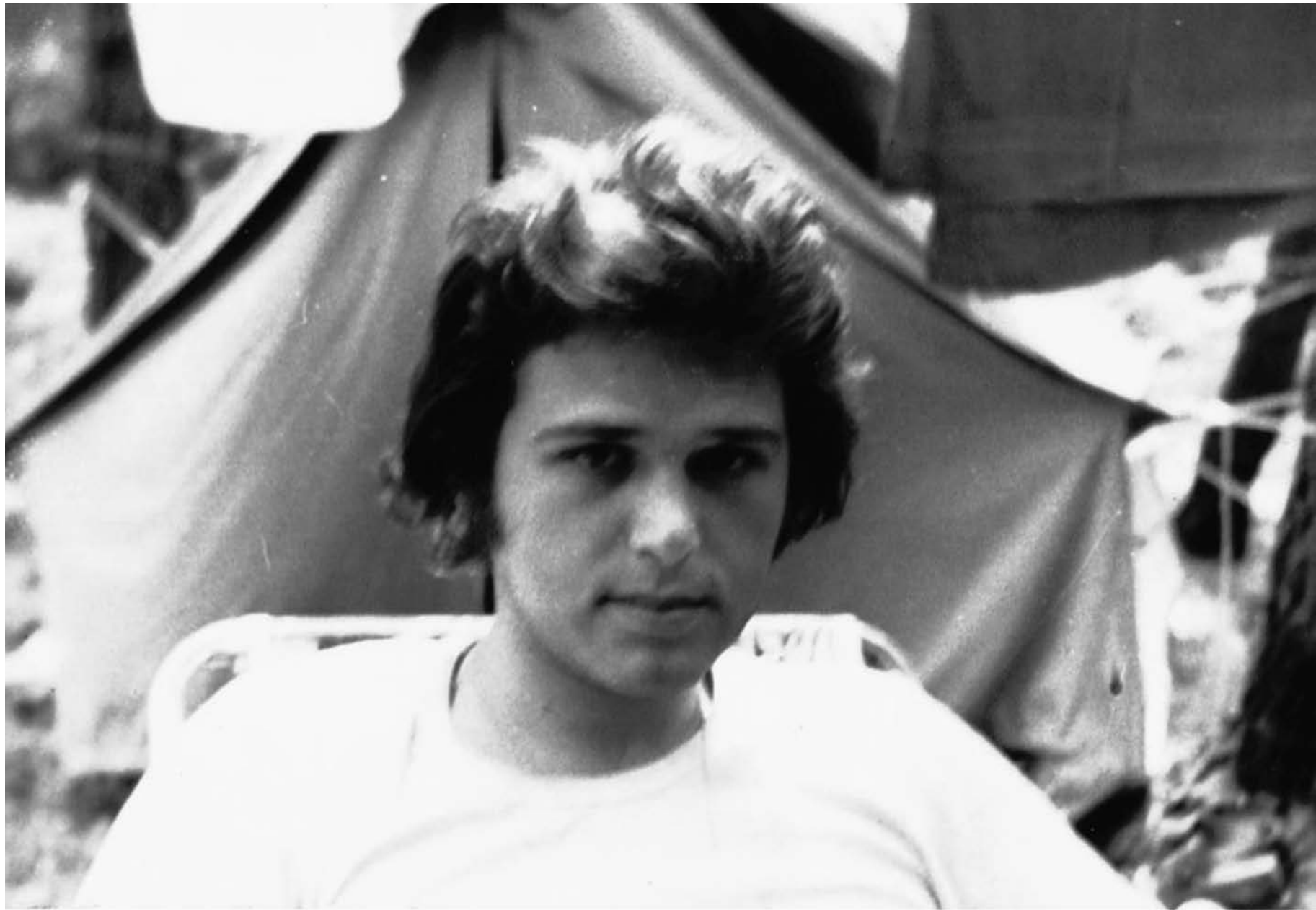
Декан Јован Мићић на факултету са сарадницима, 1986.

Јован Мићић са генерацијом 1992. из Друге мушке гимназије, 2009.

IV/3, генерација 1965. V Београдска гимназија, 1968.

Камповање на Мљету, 1973.

GRUPNI PORTRET
NOVA BEOGRADSKA ARHITEKTURA

SKUPINSKI PORTRET
NOVA BEOGRAJSKA ARHITEKTURA

Генерација архитеката, 1981.

Екипа за архитектонске конкурсе: Игор Марић, Стеван Мићић, Будимир Новаковић, Предраг Милијановић, 1981.

Ауторски тим пројекта Олимпијског-спортског комплекса у Шах Аламу, Малезија, 1983.

Директор урбанистичког бироа „Инвестбиро“, 1987.

Заљубљеници у фудбал, 2004.

Награда Салона архитектуре 2000. године, Награда УЛУПУДС-а- Александар Шалетић 2000. године, Представник Југославије на Светском конгресу архитектуре у Берлину 2002. године.

Пријатељи арх. Драгомир Ацовић и Стеван Мићић , 2014.

Породица Мићић на изложби ОПУС 40 архитекте Стевана Мићића, 2015.

Породични грб породице Мићић